

Julia van de vestiaire !

Een komedie van Pol Anrys

OPGELET !

“Julia van de vestiaire” wordt in eigen beheer, en dus **niet** door een toneeluitgeverij uitgegeven. Wie “Julia van de vestiaire” wil opvoeren, neemt dus eerst contact op met de auteur. Voor het beheer van al zijn auteursrechten is de auteur aangesloten bij SABAM. Dat betekent dat de geijkte SABAM-procedure moet gevolgd worden

Stappenplan om “Julia van de vestiaire” op te voeren:

▪ Stap 1

Contacteer de auteur: Pol Anrys, E. Carleerlaan 6, 3012 Wilsele
Mobiel: 0032 478384693
Mail: pol.anrys@skynet.be of pol.anrys@breakaleg.be
Website: WWW.BREAKALEG.BE

▪ Stap 2

De auteur stuurt je via e-mail de tekst van het stuk, een “toestemming tot kopiëren” en een “toestemming tot opvoeren”. Je hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen.

▪ Stap 3

Je vult het formulier “toestemming tot opvoeren” verder aan (*aantal opvoeringen, plaats van de opvoeringen, ...*) en stuurt een kopie terug naar de auteur. De opvoeringen kunnen bijna doorgaan, maar ...

▪ Stap 4

... de definitieve en rechtsgeldige toestemming krijg je van SABAM, na het tijdig indienen van de ‘aanvraag tot toelating theater en dans’. Meer informatie hierover bij www.sabam.be (ga naar ‘ik ben gebruiker’, dan ‘podiumkunsten’ en tenslotte ‘aangifte’).

Veel plezier met “Julia van de vestiaire” !

Rolverdeling:

- **Carine De Schouwer:** Zij is de strenge en niet zo sympathieke directrice van de schouwburg. Zij is hopeloos verliefd op Ronny, haar buurman.
- **Julie De Broeck:** Zij is een opgewekte jonge talentvolle actrice die echter niet overloopt van zelfvertrouwen. Dit is een van de redenen waarom zij niet aan de bak komt als actrice en noodgedwongen werkzoekende is. Die avond is zij door de VDAB naar de schouwburg gestuurd om in de vestiaire te werken. Haar naam wordt fonetisch uitgesproken als **ZJulie**
- **Pierre Sterckx:** Hij is een “kleine” misdadiger die vandaag voorwaardelijk is vrijgekomen. Hij moet als een van de voorwaarden om vrij te komen werk hebben en gaat via de VDAB eveneens aan de slag in de vestiaire van de schouwburg. Pierre is een sluwe, zelfzekere optimistische kerel met het hart op de juiste plaats
- **Ronny Vandeplass:** Is een onzekere beïnvloedbare man en is getrouwd met Laura. Hij gaat sinds kort vreemd met zijn buurvrouw Carine.
- **Laura Pandoer:** Zij is de vrouw van Ronny en werkt als inspecteur bij de politie. Zij is een enthousiaste zelfzekere vrouw. Zij noemt Julie steevast **ZJulia**
- **Alice Slinks:** Zij is een mooie actrice met middelmatig talent. Zij is echter heel zelfzeker en hautain en krijgt steevast de hoofdrollen als actrice door manipulatie en verleiding van de productieleders van de toneelgezelschappen waar zij speelt. Zo heeft zij ook de hoofdrol Julia in de klassieker van Shakespeare “Romeo en Julia”. Julia wordt fonetisch uitgesproken als **JJulia**. Zij noemt Julie ook ostentatief **ZJulia** van de vestiaire.
- **Tom Maat:** Hij is de minzame regisseur van “Romeo en Julia” dat deze avond in de Schouwburg wordt opgevoerd. Hij tolereert Alice als hoofdrolspeelster omdat dit hem is opgelegd maar in zijn hart zou hij veel liever Julie die rol laten spelen.
- **Cornelia De Wachter,** Zij werkt als inspectrice bij de VDAB. Zij is een eerder labiele vrouw die een alcoholprobleem heeft en “last” heeft van kleptomane.
- **Figuranten:** Het zou leuk zijn als je figuranten hebt om de rol van toeschouwers die hun jas komen brengen en later terug ophalen te spelen. Dat kan echter ook gedaan worden door de acteurs die op dat moment niet op de scène staan, mits wat kleine vermommingen.

Korte Inhoud:

Vanavond vindt in de schouwburg de première van de nieuwste productie “Romeo en Julia” plaats. Voor de directrice van de schouwburg is dit geen pretje want uitgerekend vanavond zijn beide vestiairemedewerkers ziek en komen de vervangers, Julie en Pierre door de VDAB gestuurd, maar niet opdagen. Julie is een jonge talentvolle actrice die echter niet overloopt van zelfvertrouwen en noodgedwongen in de vestiaire komt werken samen met Pierre een ex-gedetineerde. Als die twee vlak voor het toneelstuk begint dan toch opdagen is de vestiaire herschapen in een chaos waarin een kat haar jongen niet meer terugvindt.

Eens de voorstelling van start is gegaan slagen Julie en Pierre er zowaar in om de chaos nog groter te maken. Als ze worden geconfronteerd met Alice de hoofdrolspeelster die Julia vertolkt in “Romeo en Julia” en die Julie openlijk kleineert, vatten zij het plan op om Alice uit te schakelen zodat Julie diens rol zou kunnen overnemen. Bovendien ontdekken ze dat de directrice van de schouwburg een scheve schaats rijdt met Ronny een “toevallige” toeschouwer op de voorstelling. Als even later de vrouw van Ronny komt opdagen en ook een inspectrice van de VDAB haar opwachting maakt gebeuren er allerlei rare dingen, blijken er portefeuilles te zijn verdwenen in sommige jassen in de vestiaire, zijn zowel Alice als Pierre op een bepaald moment spoorloos en beweegt iedereen hemel en aarde om aan het langste eind te kunnen trekken. Chaos troef dus in deze heerlijke en bij momenten hilarische komedie.

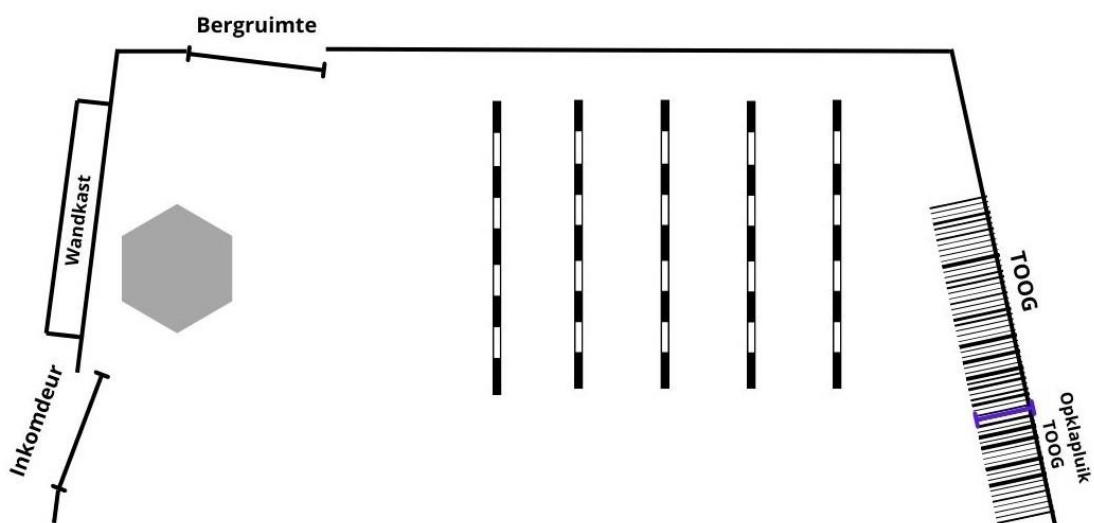
DECOR:

Het decor is niet zo moeilijk. Aan de rechterzijde is er een lange toog waarlangs de toeschouwers hun jassen kunnen aangeven aan de vestiairemedewerkers. Vooraan de toog is een opklapluijk waarlangs men de vestiaire binnen kan als men het luik openklapt.

Vervolgens staan op de scène verticaal naast elkaar minstens een vijftal kledingrekken of kapstokken van 2 à 3 meter lang waaraan men jassen kan hangen. Als het stuk begint moeten de rekken volhangen. Op een aantal na mogen dat gerust oude en versleten jassen zijn die thuis nog ergens in de kleerkast hangen of die je in het kringloopcenter gaat halen.

In de achterwand links is een deur naar de bergruimte en eventueel kunnen daarnaast aan de achterwand ook kapstokken hangen. Aan de zijwand rechts is een ingemaakte kast waar iemand zich in kan verschuilen. Vooraan is de inkomdeur van de vestiaire.

Verder staat er nog een kleine tafel met een paar stoelen.

1° Bedrijf (een donderdagavond om 19u55)

Onder een dynamisch muziekje (vb "The entertainer" uit de film "The Sting") begint het stuk. Als het stuk begint zien we al een hoop jassen op een hoop op de grond achter de rekken en de tafel liggen en zien we een oververhitte directrice van de schouwburg jassen aan nemen en die bij op de hoop gooien, wanhopig op haar klok kijkend ondertussen probeert ze te bellen met de VDAB over waar haar 2 verwachte werknemers blijven

Carine: (neemt 2 jassen aan) ... **Dank u mevrouw!** (gaat er mee naar achter gooit ze op de hoop) ... **Alsjeblief mevrouw, u hebt nummer 93!** (tussendoor spreekt ze luid in haar GSM terwijl ze een volgende klant verder helpt)... **Hallo ...Hallo ...** (nu tegen klant die een paraplu wil aangeven) ... **Nee hier geen paraplu's!** (wijst naar off scene) **leg die daar maar bij de rest, daar kunnen ze drogen! ... Hallo! ... Hallo! ...** (wordt steeds nerveuzer en oververhit) ... **Nee meneer, wij houden geen honden bij tijdens de voorstelling!** (neemt weer een aantal jassen aan en gooit ze op de hoop) ... **Alsjeblief meneer, u hebt nummer 96 !** (roept nu een laatste keer in haar GSM) ... **Hallo! ... Hallo ! ...** (gooit hem dan boos op de grond en zegt dan smalend) **VDAB – Samen sterk voor werk ! ... Ze kunnen de boom in met hun slogan !** (dan weerklinkt de gong voor de aanvang van de voorstelling <https://www.youtube.com/watch?v=CRwcrJNfk0o>), neemt ze nog de laatste jassen aan, gaat uitgeput op een stoel zitten en overschouwt wanhopig de chaos) ... **Wat een puinhoop !** (nu gaat plots haar GSM af en geschrokken raapt ze die van de grond op en neemt op)... **Mevrouw De Wachter ?**

De Wachter: (op klankband met norse stem) ... **Hallo Ja met Cornelia De Wachter. Spreek ik met mevrouw De Schouwer.**

Carine: **Ja met De Schouwer van de Schouwburg, ik ...**

De Wachter: ... **U hebt me blijkbaar al een keer of 10 keer proberen te bellen. Wat is er zo dringend dat u mij in mijn vrije tijd opbelt !**

Carine: (furieus) **Wat er zo dringend is !?! ... Je hebt me twee werknemers beloofd om mijn vestiaire te bemannen en om 18u30 stipt zouden ze hier zijn! Het is nu 20u, de voorstelling gaat zo dadelijk beginnen en ik heb hier helemaal op mijn eentje als directrice van deze Schouwburg onze vestiaire moeten openhouden. Het is hier een totale puinhoop! ... DAT IS ER ZO DRINGEND !!!**

De Wachter: (verbouwereerd) **Oh ... Euh ... zijn ze niet komen opdagen ?! Hoe kan dat nu ?**

Carine: **Nee ze zijn niet komen opdagen! En hoe dat kan vraag ik aan U!?**

De Wachter: ... euh ja, dat weet ik van thuis ook niet. Ik zal dat morgen onmiddellijk onderzoeken en ik ...

Carine: **MORGEN !?! ... Ik zit NU met een probleem en jij gaat dit NU oplossen ! Hoe je dat doet kan me geen barst schelen! Desnoods kom je zelf maar mijn vestiaire bemannen !!!** *(zet GSM af en legt hem met een klap op tafel)*

Toeschouwer: *(gehaast)* Euh kan ik hier die jassen nog kwijt ?

Carine: *(vermoeid van op stoel)* ... Leg ze daar maar neer, ik hang ze straks wel op.

Toeschouwer: **Krijg ik geen nummertje ...**

Carine: **Nee!**

Toeschouwer: **Maar hoe ga ik ze straks dan terugvinden ?** *(gong gaat voor laatste keer af)*

Carine: *(zucht)* **Dat lossen we dan wel op !** *(streng)* **Ga zitten vóór de deuren sluiten!** *(de toeschouwer verdwijnt gehaast terwijl de directrice sloffend de jassen van de toog haalt en op de hoop achter de tafel gooit)*

Pierre: *(verschijnt nonchalant aan de toog)* ... Is het hier dat ik moet zijn om ...

Carine: *(onderbreekt hem boos)* **Ik neem geen jassen meer aan en jij kan vóór de pauze niet meer de zaal in. Kan jij niet zoals elke normale toeschouwer op tijd komen !**

Pierre: **Oh, maar ik kom niet kijken hoor. Ik kom hier werken.**

Carine: **Werken ???**

Pierre: *(haalt een brief boven)* **Ja, ik ben Pierre Sterckx en ik ben gestuurd door de VDAB. Ik moest me melden bij een zekere ... mevrouw De Schouwer.**

Carine: *(snokt de brief uit zijn handen)* **Wat !? Ben jij van de VDAB !? Je moest hier verdomme anderhalf uur geleden al zijn!**

Pierre: **Ja ik weet het, maar ik kon hier niet vroeger zijn. Er was een opstand in de gevangenis.** *(lacht)* **Ze wilden allemaal mee met mij naar buiten!** *(wipt ondertussen zelfzeker over de toog en doet zijn jas uit)*

Carine: *(deinst geschrokken een pas achteruit)* ... **en jij werkte daar als cipier?**

Pierre: **Nee, als gevangene ... vandaag was mijn laatste dag.** *(ziet dat directrice nog verder achteruit wijkt)* **Heb je daar een probleem mee ?**

Carine: **Euh nee ... nee, natuurlijk niet, maar** *(iemand klopt op de deur)* ... **binnen !**

Julie: *(komt binnen)* ... Excuseer, maar bent u soms mevrouw De Schouwer?

Carine: *(Bars)* Ja, wat is er?!

Julie: Ik ben Julie De Broeck en ik ben gestuurd door de VDAB.

Carine: *(Opgelucht)* Dan toch! *(theatraal)* En jij bent ook al anderhalf uur te laat! Hebben jullie misschien afgesproken met elkaar ?

Julie: Bedoel je met hem? *(wijst naar Pierre)* Nee, ik heb hem nog nooit gezien.

Pierre: En ik heb haar ook nog nooit gezien!

Julie: Ik had deze namiddag een auditie en die is onvoorzien uitgelopen.

Carine: *(bekijkt haar onderzoekend)* ... Ik dacht al dat ik je ergens van kende. Heb jij hier vorig jaar niet meegespeeld in een of ander stuk?

Julie: *(zucht)* Ja, ik ben actrice, maar ik heb al een jaar geen kans meer gekregen. Ik doe nochtans aan alle mogelijke audities mee ... maar om een of andere reden wil het niet lukken.

Carine: *(Schamper)* En vandaag blijkbaar ook niet!

Julie: *(Ontgoocheld)* ... Nee.

Carine: *(Streng)* Goed, jullie zijn er nu eindelijk! Zorg nu maar dat die puinhoop hier opgelost raakt! Ik heb als directrice dringend ander werk te doen! *(gaat naar de deur)* En waag het vanaf nu niet om één minuut te laat te komen of jullie moeten nooit meer terugkomen. *(Slaat de deur hard achter zich dicht)*

Pierre: *(krabt zich in het haar)* ... Ze heeft er inderdaad een puinhoop van gemaakt.

Julie: *(laat zich ontgoocheld op een stoel zakken)* pfff... Mijn eerste werkdag ... Dat begint hier goed. ... Oh ja, hoe heet jij eigenlijk?

Pierre: Pierre ... Pierre Sterckx

Julie: Heb jij ervaring met vestiaires, Pierre ?

Pierre: Absoluut niet! Van opleiding ben ik slotenmaker, maar de laatste vijf jaar zat ik in de gevangenis omwille van mijn specialiteit.

Julie: ... Specialiteit?

Pierre: *(grijnst)* Inbreken ...

Julie: *(Staat lachend recht)* Ja, dan komt een diploma slotenmaker wel van pas. Kom, we zullen wat op de grond ligt al aan de kapstok hangen. Dat oogt al wat beter.

Pierre: *(terwijl ze de jassen ophangen volgt onderstaand gesprek)* En jij was actrice zei je. Is het dan niet raar dat ze jou vestiairemadam laten spelen in een schouwburg?

Julie: *(bitter)* Ik vind het verschrikkelijk! Maar ik móest die job wel aannemen want ik heb het geld nodig. ... Ik ben nochtans een actrice in hart en nieren, al van toen ik kind was? Heb jij ooit toneel gespeeld

Pierre: Euh, ja ... één keer. In de gevangenis. Daar spelen de gedetineerden samen met een paar actrices uit plaatselijke verenigingen jaarlijks een stuk voor medegedetineerden en voor familie en vrienden.

Julie: En welke stukken speelden jullie zoal.

Pierre: Komedies! 't Moest wél om te lachen zijn want 't leven was daar al triestig genoeg. Ik heb meegedaan in een stuk van Pol Anrys, De kat in de kelder. Dat was een keigoed stuk en ik speelde de loodgieter, een klein rolletje.

Julie: En het is bij één keer gebleven?

Pierre: Ja, dat bleek uiteindelijk niet echt mijn ding te zijn, echt veel talent had ik niet. En die tekst onthouden pffff... da's niet zo simpel hoor

Julie: Met teksten onthouden heb ik niet echt veel moeite, maar ja ik ben daar dan ook op getraind als beroepsactrice.

Pierre: Nu even iets anders Julie. We zijn hier nu wel al die jassen aan het ophangen, maar hoe gaan we ooit terugvinden welke jas bij welke toeschouwer hoort als ze hem terug komen ophalen?

Julie: *(zucht)* Die directrice maakt er een puinhoop van en wij kunnen het dan maar oplossen.

Pierre: Da's voor een stuk ook wel ons eigen fout. Wij waren wel te laat hé.

Julie: *(schouderophalend)* Ja ik weet het *(hangt laatste jas op)*

Pierre: *(op de grond liggen nog hoeden, mutsen en sjaals)* ... Wat doen we daar mee?

Julie: We leggen ze voorlopig hier op de tafel, dat zien we straks wel. *(doen dat)*

Pierre: *(Zet een hoed op)* ... En sta ik hiermee ?

Julie: Ja heel goed zelfs, maar leg hem maar op de tafel want hij is niet van jou.

Pierre: **Straks, we hebben tijd genoeg.**

Julie: *(Als alles op de tafel ligt)* ... **Laat eens kijken. Hoe kunnen we er nu voor zorgen dat de mensen hun jas gemakkelijk terugvinden zonder nummertje, want er hangt nergens zo'n nummertje dat ze normaal aan de mensen meegeven, ook niet aan de lege kapstokken.**

Pierre: *(naast Julie)* ... **We kunnen ze misschien volgens grootte hangen, van klein naar groot. Wat denk je?**

Julie: *(aarzelt)* ... **Ik weet niet? ... Heb jij een korte jas of een lange ?**

Pierre: **Iets tussenin denk ik** *(haalt zijn jas van de toog)* ... **Is dat lang of kort?**

Julie: *(zucht)* **Nee, dat is te moeilijk. We hangen ze beter per kleur ... wat denk je?**

Pierre: **Per kleur?! ... mja, da's misschien geen slecht idee. Maar wat doen we dan met iemand die kleurenblind is?**

Julie: *(Ongeduldig)* **Maar wij zijn toch niet kleurenblind ?!**

Pierre: **Euh, ik ben wél kleurenblind ...** *(Nu weerklinkt min of meer gedempt het gerinkel van een GSM op de klankband. Dit moet een totaal andere ringtone zijn dan die waarmee mevr. De Wachter belde en in de mate van het mogelijke moet het klinken alsof het geluid vanuit de zaal komt en spelen Julie en Pierre alsof ze zich ergeren omdat iemand uit de zaal zijn GSM heeft laten aanstaan. Pierre kijkt nu ostentatief de zaal in en dan tot Julie)* ... **Misschien even wachten tot meneer of mevrouw zijn GSM heeft afgezet** *(na 5 keer rinkelen stopt het geluid)* ... **Dankjewel! ... Goed, we hernemen. Julie herhaal nog eens jouw repliek.**

Julie: **Maar wat doen we dan met iemand die kleurenblind is?**

Pierre: **Euh ik ben wél kleurenblind...** *(Nu herhaalt het rinkelen van de GSM zich weer en Pierre richt zich boos tot de zaal)* ... **Ja maar zo gaat dat toch niet hé!**

Julie: **Euh Pierre, ik denk dat het gerinkel niet uit de zaal komt.**

Pierre: *(verrast)* **Nee? Ben je zeker?** *(Julie knikt bevestigend)* **Vanwaar dan wél?**

Julie: *(gaat naar de kapstokken)* ... **Uit een van die jassen hier.**

Pierre: *(komt dichterbij en luistert aandachtig)* ... **Ja, je hebt gelijk.** *(knipoogt dan met brede lach naar de zaal)* **Nu hadden we jullie goed liggen hé!?**

Julie: **Dat blijft maar bellen ... 't is precies dringend.** *(onderzoekt nu een paar jassen)* ... **help eens zoeken Pierre.**

Pierre: **Ik denk dat het meer uit die hoek komt** (*onderzoekt nu betreffende jassen*)

Julie: **Ha, ik heb hem !** (*haalt de GSM uit een jas en neemt op*) ... **Hallo ?**

Laura: (*op klankband*) **Hallo Ronny ?**

Julie: **Nee, je spreekt met Julie.**

Laura: (*Verrast*) **Zjulia?**

Julie: **Nee, Julie ...Julie van de vestiaire hier in de schouwburg.**

Laura: **Zjulia van de vestiaire ?!? Maar waar is Ronny dan ? Of ben ik misschien verkeerd verbonden ?**

Julie: **Ik denk niet dat je verkeerd verbonden bent mevrouw. Die GSM hier ging af in een van de jassen hier in de vestiaire en ik heb hem opgepakt omdat het maar bleef bellen. En ik ben Julie mevrouw, niet Julia.**

Laura: **En welke vestiaire is dat, Zjulia?**

Julie: (*zucht*) **In de schouwburg.**

Laura: **Wat doet Ronny verdomme in de schouwburg !? Een uur geleden belt hij mij dat hij moet overwerken tot vanavond heel laat en nu zit hij in de schouwburg!**

Pierre: (*heeft ondertussen de jas onderzocht en Ronny's portefeuille er uit gehaald*) ... **Vraag eens of hij Ronny Vandeplas heet?**

Julie: **Noemt uw man toevallig Ronny Vandeplas?**

Laura: **Ja, hoe weet je dat ?**

Julie: **Zijn portefeuille zat ook nog in zijn jas.**

Laura: (*nu furieus*) **Ik wist het hé! Ik wist dat hij naast de pot aan 't plassen is. Maar daar gaat hij verdomme niet goed van zijn ! Ik steek de beste jaren van mijn leven in ons huwelijk en blijkbaar heeft meneer er genoeg van. Maar dat pik ik niet! Dan kent hij Laura Pandoer nog niet! ... ZJULIA!**

Julie: (*schrikt*) ... euh ja mevrouw.

Laura: **Ik kom af! En als hij moest willen vertrekken vóór dat ik er ben hou hem dan tegen !** (*het gesprek stopt bruusk*)

Julie: ... **mevrouw ... hallo ... mevrouw ... ze heeft afgelegd** (*legt GSM op de tafel*).

Pierre: (*grijnzend*) **Da's precies een hevige. Ik zou niet graag in zijn schoenen staan.**

Julie: **Eigen schuld, dikke bult! Maar wat doen we nu als hij hier straks zijn jas komt halen en wil vertrekken voordat zij hier is ?**

Pierre: **We verstoppen zijn portefeuille en autosleutels, dan kan hij niet vertrekken.** *(haalt ze ostentatief uit zijn jaszak).*

Julie: **Goed idee, maar waar verstoppen we ze?**

Pierre: *(opent muurkast)* **Ik leg ze hierin.***(doet dat en sluit kast terug)*

Julie: **Goed, maar nu moeten we die jassen nog sorteren per kleur. Kom we leggen ze allemaal op de vloer kleur per kleur en dan hangen we ze terug.**

Pierre: *(zucht)* **Moet dat echt ?**

Julie: **Ja dat moet echt. Ik wil een goede indruk maken en dat doe jij best ook.**

Pierre: **Maar ik ben kleurenblind Julie !**

Julie: **Oh ja, dat was ik al vergeten ... haal jij dan alle jassen van de kapstokken en leg ze hier, dan sorteer ik ze per kleur.** *(Julie neemt de dichtstbijzijnde jassen van de kapstokken en legt ze per kleur terwijl Pierre alle jassen zo snel mogelijk van de kapstokken haalt en op een grote hoop vooraan de scène legt. Ondertussen praten ze verder.)*

Pierre: **Ik ben echt wel nieuwsgierig of die Ronny effectief naast de pot plast?**

Julie: **Hij heeft zijn familienaam dan al zeker niet gestolen ... Vandeplass.**

Pierre: *(lacht)* **Ja da's waar ... Maar ik vind het wel een beetje een vreemde plaats om met uw aanhoudster af te spreken ... hier is veel te veel volk. Steeds kans dat je iemand tegen het lijf loopt die je kent.**

Julie: *(lacht)* **Ben jij dan ooit vreemdgegaan?**

Pierre: **Oh maar ik ben ervaringsdeskundige hoor, ik heb vaak een scheve schaats gereden. En mij heeft mijn ex nooit betrap!**

Julie: **Oh ja, en wat was dan de truc?**

Pierre: **... Laat ons zeggen dat als slotenmaker alle deuren voor mij opengingen.**

Julie: **Maar waarom zijn jullie dan niet meer samen ?**

Pierre: *(zucht)* **Vijf jaar in de gevangenis, dan is de liefde snel over hoor. ... Hier nog een groene** *(legt een rode jas op de stapel van de groene)*

Julie: *(lacht)* **... Maar jij bent echt kleurenblind! Ik dacht dat je me iets wijsmaakte.**

Pierre: *(De telefoon van Ronny op de tafel belt weer en Pierre neemt op)* **Oei er belt weer iemand op die GSM van Ronny. Dat zal zijn vrouw weer zijn ... Hallo!**

Carine: *(op klankband)* ... **Hallo Ronny, schat?**

Pierre: *(Grijnst)* ...**Euh ja** *(Julie schrikt en doet teken dat hij moet afleggen)*

Carine: **Waar ben je?**

Pierre: **In de vestiaire ...**

Carine: *(verwonderd)* ... **In de vestiaire!? Wat doe je daar, kom naar mijn bureau.**

Pierre: **Nee dat gaat niet. Ik kan hier niet weg.**

Carine: **Waarom kan je daar niet weg?**

Pierre: **Daarom!**

Carine: *(begrijpt er niets van)* **Daarom !? Wat is dat nu voor een antwoord. ... Je doet zo raar ... Wacht ik kom naar daar! (legt af)**

Julie: *(in alle staten)* ... **dat ... dat was die directrice ... De Schouwer!**

Pierre: **Inderdaad en ze is nu onderweg naar hier. (schakelt haastig de telefoon uit)**

Julie: **Maar waarom deed je of jij die Ronny was?**

Pierre: **Ik wou gewoon een grapje uithalen. Wist ik veel dat die De Schouwer zijn lief is. (steekt nu de GSM op zak) Voilà die staat af! Kom we doen verder met ons werk en we weten van niets. En voer jij zoveel mogelijk het woord zodat ze mijn stem niet herkent.**

Julie: *(ongerust)* **OK (gaan nu verder met het sorteren van de jassen. Er ligt nu een hoge stapel op elkaar en daarnaast per kleur een aantal kleinere stapeltjes)**

Carine *(verschijnt aan de toog en is verrast als ze Ronny niet ziet)* ... **Hé ? ... (kijkt rond) Hij is hier niet? (dan tot Julie want Pierre verstoopt zich half tussen de kapstokken) Was hier niemand voor mij ?**

Julie: *(onschuldig)* **Euh nee. Hier is niemand buiten Pierre en ik.**

Carine: *(in de war)* **Dat kan niet ... Ben je zeker ?**

Julie: **Maar ja. Wij zijn hier al heel de tijd alleen.**

Carine: *(klapt de toegang aan de toog open en komt in de vestiaire)* **Hij moet hier zijn! (opent de deur achteraan en kijkt binnen, kijkt in de kast, onder de toog ... Pierre en Julie hebben moeite om niet te lachen) ... Ik begrijp er niets van! ...**

En hij deed al zo raar aan de telefoon (belt ondertussen met haar GSM naar Ronny) ... en nu staat zijn telefoon af !? (ziet nu pas alle jassen op de grond uitgespreid en roept boos) Maar wat zijn jullie in Godsnaam aan het doen. Jullie maken het nog erger dan het al was!

Julie: **Ja maar ... omdat er geen nummertjes aan de kapstokken hangen zijn we de jassen aan het sorteren per kleur.**

Carine: **(furieus) Dat er geen nummertjes aan de kapstokken hangen is jullie fout! Dat hadden jullie vooraf moeten doen als jullie op tijd waren geweest. En ik heb aan de meeste mensen gezegd wat hun nummer was en dat ze dat moesten onthouden. En nu ... nu klopt daar helemaal niets meer van! En waar zit Ronny verdomme !!! (gaat woest weg langs de deur en duwt Julie ruw opzij)**

Pierre: **(grijnzend) Amai die staat onder hoogspanning!**

Julie: **Pfff (terwijl ze over haar arm wrijft) ... dat wordt een serieuze blauwe plek!**

Alice: **(nu gaat de deur open en komt Alice verkleed als Julia binnen. Verbaasd blijft ze staan) ... Julie, wat doe jij hier ?!**

Julie: **(beschaamd) Oh euh Alice ... Ik ... euh ... ik werk hier .**

Alice: **Je werkt hier? ... Als wat?**

Julie: **Ik doe de vestiaire**

Alice: **(schiets in een lach) Jij werkt in de vestiaire (lacht hard) ...Ik besterf het bijna. ... In de vestiaire van de schouwburg dan nog wel.**

Pierre: **(geïrriteerd) Wat is er mis met in de vestiaire werken?**

Alice: **(minachtend) Niets, er is niets mis met werken in een vestiaire, alhoewel ... maar ze dacht dat ze kon acteren en nu werkt ze in de vestiaire...**

Julie: **(het wenen naderbij dan het lachen) Ik kan wél acteren !**

Alice: **(schamper) Ja? En hoe lang is het geleden dat je nog ergens hebt mogen meespelen ? ... Een jaar ... of langer misschien.**

Julie: **Ja een jaar, maar je weet goed genoeg dat de concurrentie moordend is in ons beroep.**

Alice: **(Uit de hoogte) Hoe komt het dan dat ik wél altijd mag spelen?**

Julie: **Dat begrijp ik ook niet. Ik heb me al dikwijls afgevraagd hoe het komt ... en ik ben niet de enige.**

Alice: **Och jij bent gewoon jaloers!**

Julie: **Nee, dat heeft niets met jaloezie te maken. Het is gewoon onrechtvaardig. Ik had de rol van Julia moeten spelen en niet jij. Ik was veruit de beste bij de audities.**

Alice: *(gemeen lachend)* **Jij ... Julia ?! Laat me niet lachen. Jij bent een Julia van den Aldi ... of nee, beter nog ... een Julia van de vestiaire!** *(wijst op de stapel jassen op de grond)* ... en trouwens is dat een nieuwe manier van jassen bijhouden *(lacht minachtend)* ... goed bezig!

Tom: *(binnen langs de deur en is verrast als hij Alice ziet)* ... **Wat doe jij nog hier? Je moest al klaar staan aan de deur van de parterre. Je moet zo dadelijk op.**

Alice: **Oh, ik maakte even een praatje met een collega ...** *(lacht denigrerend)* **of beter gezegd ex-collega** *(terwijl ze langs de toog weg gaat)* **Julia ... Julia van de vestiaire ...**

Pierre: *(boos)* **Wat een trut is dat zeg!**

Tom: *(zucht)* **Ja sorry, het is niet de gemakkelijkste maar ik moet er nu eenmaal mee werken.** *(nu tot Julie)* ...Dag Julie. Hoe gaat het met je?

Julie: **Ik heb me al beter gevoeld, maar het gaat wel.**

Tom: **Wat doe jij eigenlijk hier in de vestiaire ?**

Julie: **Ik ben naar hier gestuurd door de VDAB. Ik moet nu eenmaal geld verdienen.**

Pierre: **En wat doen jullie hier eigenlijk in de vestiaire ? Dit is ons werkterrein!**

Tom: **Sorry, jullie weten het misschien niet, maar Alice komt in haar rol als Julia voor het eerst op de scène langs achter in de zaal. En via de vestiaire is dat de kortste weg vanuit de kleedkamers. Vandaar.**

Pierre: **En jij? Wat doe jij hier?**

Tom: **Ik ben de regisseur.**

Pierre: **Ja en dan? Moet jij ook op langs achter in de zaal?**

Tom: **Nee, maar ik wil er wel op toezien dat "Julia" op tijd opkomt.**

Julie: **Laat maar Pierre. Met Tom heb ik geen probleem.**

Pierre: *(Tot Tom)* **Hoe komt het dan dat die trut de rol van Julia speelt en niet Julie ?**

Tom: *(ongemakkelijk)* ... euh laat ons zeggen dat ik daar niet alleen kon over beslissen.

Pierre: **Dus als het aan jou had gelegen was het Julie geweest?**

Tom: **Euh ... ik ... euh** *(wordt gered door Alice die verontwaardigd aan de toog komt)*

Alice: ... **Het ligt daar vol met open paraplu's. Zo kan ik de zaal niet binnen!**
(bevelend) **Haal die daar onmiddellijk weg!**

Julie: *(haast zich naar Alice)* ... **Ik zal ze onmiddellijk weghalen.**

Pierre: *(houdt Julie tegen)* **Niets van! De vestiaire is ons werkterrein. Niet de gangen!** *(tot Alice)* **Trouwens jij hebt ons niets te bevelen!**

Tom *(haastig)* **Laat maar, ik zal ze wel weghalen.** *(gaat weg met Alice)*

Pierre: *(tot Julie)* **Wat heb jij nu. Laat je toch niet zo op je kop zitten door die trut.**

Julie: **Ja ik weet het maar ik kan er niets aan doen. Het is sterker dan mezelf.**
(zucht) ... **Ik wou dat ik wat meer zelfvertrouwen had.**

Pierre: **Daar moet je dan dringend iets aan doen! Het is misschien daarom dat je niet aan toneelrollen geraakt.**

Julie: ...*(zucht)* **Kom we doen verder met het sorteren. Neem die** *(wijst op een stapeltje met een bepaald kleur)* **en hang ze daar en zo verder per kleur naast elkaar. Maar laat per kleur nog plaats zodat er nog bij kunnen. Maar geef me eerst die jas daar aan de toog!**

Pierre: *(grinnikend)* **Commanderen kan je nochtans goed.** *(gaat aan de slag)*

Julie: *(geeft hem een vriendschappelijke tik op het hoofd)* ... **Och jij !**

Tom: *(komt aangestrompeld met een hoop natte paraplu's)* ... **Die zijn verdomme allemaal nog nat!** *(gooit ze over de toog)* ... **En er zijn er nog!** *(gaat terug)*

Pierre: *(zat op dat moment gebogen achter de toog om de jas op te rapen en krijgt alle paraplu's over zich heen)* **Ja maar ...** *(komt geschrokken recht, struikelt en gaat een kolderiek gevecht aan met de paraplu's waarbij er enkele sneuvelen, vooraleer hij ontdaan bij Julie geraakt)* ... **Shit!**

Julie: *(verbijsterd)* ... **Oei gaat het Pierre? Heb je je geen pijn gedaan ?**

Pierre: *(grijnst)* **Nee hoor, ik was wel wat meer gewend in de gevangenis. ... maar ze vielen mij aan in de rug verdomme!**

Julie: *(raapt een kapotte paraplu op)* ... **Die is goed voor de vuilbak. Ik krijg hem zelfs niet meer dicht. *(zucht)* ... dat belooft voor straks als de eigenaar hem komt ophalen ...**

Pierre: **Ja sorry hoor, maar ik deed het niet opzettelijk.**

Julie: **Och ja, als het tegenslaat slaat het goed tegen. Dat kan er ook nog wel bij.**

Tom: *(deponeert opnieuw een hoop natte paraplu's op en over de toog)* **En dat zijn de laatste! *(gaat weer weg)***

Julie: **Ja maar Tom! *(maar die is al weg ... zucht)* ... Dat gaat zo toch niet!**

Pierre: **Wat doen we nu in Godsnaam met al die paraplu's? Hier kunnen ze niet blijven liggen, we kunnen nergens nog passeren.**

Julie: **Ik weet het ook niet. ... Heb jij een idee?**

Pierre: *(kijkt even rond en gaat dan naar de deur achteraan en opent die)* ... **Hier, hier is plaats genoeg. Hier staat alleen maar een bed in.**

Julie: **OK, dan leggen we ze voorlopig daar *(neemt een paar paraplu's en gaat naar de deur)* Tegen het einde van de voorstelling zijn ze waarschijnlijk droog en kunnen we ze dichtplooien.**

Pierre: *(terwijl hij zo snel mogelijk de paraplu's verzamelt)* **Leg jij ze daarbinnen wat op orde. Ik zal ze aanbrengen ...**

Julie: *(probeert ondertussen de paraplu's door de deur te krijgen)* ... **Verdomde rotdingen! Die krijg je hier niet zomaar binnen als die open zijn!**

Pierre: **... Ga jij binnen staan en trek aan het handvat. Ik manoeuvreer ze wel door het deurgat *(met geklaag en gevloek raken alle paraplu's al dan niet hardhandig door het deurgat. Een paar paraplu's sneuvelen en die gooit Pierre achter zich op de grond)* ... Oef! Eindelijk! *(Julie komt buiten en sluit de deur)***

Julie: **Zeg heb jij geen honger ? Het is sinds deze middag geleden dat ik nog iets gegeten heb en veel was dat ook niet.**

Pierre: **Ja, eerlijk gezegd kan ik ook wel een hapje verdragen ... maar waar vind je hier iets te eten?**

Julie: **We kunnen in de foyer eens gaan kijken, daar valt vast iets te smikkelen. Kom, we kunnen de boel hier gerust even alleen laten, hier gebeurt toch niets tot aan de pauze. *(gaan weg via de toog)***

Carine: *(komt via deur links vestiaire binnen gevolgd door VDAB-inspectrice. Ze is duidelijk nog heel geagiteerd)* ... **En hier zijn uw “geweldige” uitzendkrachten! ... Hé? ... Waar zijn die nu? (giftig) ... Die zijn het waarschijnlijk alweer afgestapt. Ik had niet anders verwacht!**

De Wachter: *(ongelukkig)* **Ze zijn misschien naar het toilet ...**

Carine: **SAMEN!? Dat zou wel heel toevallig zijn ... tenzij ze misschien al samen van bil aan 't gaan zijn in het toilet!**

De Wachter: *(geschokt)* ...**Maar mevrouw De Schouwer!**

Carine: **'t Zou niet kunnen zeker!? Van die beroepsdoppers kan je alles verwachten. (wijst op de jassen op de grond en de kapotte paraplu) Zie maar wat voor puinhoop ze er hier al van gemaakt hebben.**

De Wachter: *(zucht)* ... **Nee, echt professioneel ziet dit er allemaal niet uit. Ik was er nochtans van overtuigd dat ik twee uitstekende krachten naar jou had gestuurd.**

Carine: **Dat heb je dan duidelijk verkeerd ingeschat! Los het nu maar zelf op ook! (Gaat kordaat weg) Succes!**

De Wachter: **Ja maar... Pffff ... Nu sta ik hier schoon! (kijkt en loopt even rond, kijkt in handtas van Julie die op tafel staat) ... maar volgens mij zijn die het niet afgestapt, die Julie haar handtas staat hier nog. Die komen zo dadelijk wel weer opdagen ... (grijnst) ... maar dat geeft me de kans om ondertussen eens te kijken of er iets te rapen valt in die jassen. (knielt naast de stapel jassen) ... en als er iemand klacht indient dan gaan ze toch allemaal kijken naar die Pierre, die ex-gedetineerde. (grijnst en onderzoekt nu haastig de jassen en haalt er af en toe een portefeuille uit die ze op zak steekt)**

Pierre: *(plots horen we off-scène aan de kant van de toog)* ... **mag ik eens van die van u proeven Julie (we horen het geluid van chips en op hetzelfde ogenblik wordt er geklopt op de toegangsdeur van de vestiaire)**

De Wachter *(schrikt en kijkt in paniek wisselend in beide richtingen)* ... **Shit! (ze weet niet wat ze moet doen en kruipt dan in paniek onder de stapel jassen)**

Julie: *(komt samen met Pierre langs de toog op beiden druk chips aan het eten)* ... **Hmmm die van u is ook wel lekker. Wat voor smaak is dat?**

Pierre: **Pickles! (nu wordt er terug op de deur geklopt) ... binnen!**

Laura: *(komt ongeduldig binnen)* **Ah eindelijk! ... Ben jij ZJulia van de vestiaire?**

Julie: **Euh ja, maar mijn naam is eigenlijk Julie mevrouw en niet Zjulia.**

Laura: **We gaan hier toch niet beginnen met mijnheren en mevrouwen hé Zjulia. Zeg maar Laura. *(tot Pierre)* En wie ben jij ?**

Pierre: **Pierre mevrouw ... euh Laura. Pierre van de vestiaire**

Laura: **Goed en hoe zit het hier ondertussen. Is Ronny al komen opdagen?**

Pierre: **Nee, we hebben hem nog niet gezien, maar we hebben ondertussen wél ontdekt met wie hij waarschijnlijk een affaire heeft.**

Laura: *(verrast)* **Is het echt? Met wie ?**

Julie: **Met de directrice van de Schouwburg, De Schouwer.**

Laura: **Waaaattt ! *(laat zich met een plof vallen op de stapel jassen)***

De Wachter: *(We horen een gedempte)* **Oeh !**

Laura: **Daar zakt mijn broek van af!**

Pierre: *(schrikt op)* **Hé wat was dat?**

Julie: **Ken je die misschien?**

Laura: **En of ik die ken! Da's verdomme onze buurvrouw!**

Pierre: **Jullie buurvrouw ... oei da's pijnlijk.**

Laura: **Pijnlijk !? *(staat furieus recht)* Da's een understatement! Maar nu wordt me wel veel duidelijk verdomme. Ronny moest hun verzekeringen regelen. Zij had hulp nodig bij het invullen van haar belastingen en daar wist hij ook alles van. Of er was een buurtfeestje waar hij wel heen wilde, maar waarvoor ik de kinderen niet alleen wilde laten. En dan waren er nog tal van excuses waardoor hij na het eten 'even' naar de burens liep. Ik zag er geen kwaad in en ik heb altijd gedacht dat het puur vriendschappelijk was. ... en nu hoor ik dit ! De klootzakken verdomme! *(schopt woest in de stapel jassen)***

De Wachter: *(We horen een gedempte)* **Oeh !**

Pierre: **Hebben jullie dat ook gehoord ? Het was daarnet ook al.**

Julie: **Ja, dat was precies een uil of zo ?**

Pierre: *(kijkt omhoog)* **Een uil ... hmmm dat zou kunnen. Die zitten ook in kerktorens en met die hoge plafonds hier ...**

Laura: **Zijn jullie zeker dat hij met Carine heeft afgesproken?**

Julie: **Noemt ze Carine?**

Laura: **Ja, Carine De Schouwer.**

Pierre: **Ze belde op zijn GSM en toen ik opnam zei ze “Ronny, schat” ... dat lijkt me wel duidelijk ... niet?**

Julie: *(lacht)* **Ja en Pierre deed aan de GSM alsof hij Ronny was en zei dat hij in de vestiaire stond en een beetje later stond ze hier.**

Laura: *(zucht)* **Dan is er eigenlijk geen twijfel meer mogelijk, maar ik wil het uit zijn eigen mond horen. Waar is hij?**

Pierre: **Hij zal wel naar de voorstelling aan het kijken zijn zeker, maar waar hij juist zit weet ik niet.**

Laura: **Ik móét het weten zodat ik hem aan de pauze kan onderscheppen.**

Julie: **Dan moeten we aan de deuren van de zaal gaan kijken waar we hem zien zitten ... maar dat zijn er wel een hele hoop denk ik en op 3 niveau’s.**

Pierre: **Kom, we zullen efkens meegaan zodat je weet waar je moet zijn. *(gaat eerst naar de muurkast)* Hier zijn zijn portefeuille en autosleutels. Je kan die beter zelf bijhouden. *(alle drie weg langs de deur)***

De Wachter: *(van zodra ze weg zijn horen we gekreun en zien we De Wachter voorzichtig haar hoofd van onder de jassen naar omhoog steken)* ... **aauw aauw ... wat een stom idee om onder die jassen te kruipen.**

Ronny: *(we horen off-scène Ronny hoestend in de richting van de toog komen)*

De Wachter: **Oh nee! *(kruipt ontgoocheld terug onder de jassen)***

Ronny: **Hoe kon ik nu stom zijn om mijn GSM in mijn jas te laten zitten. ...*(klopt op de toog)* Hallo, is hier iemand ? Hallo! ... Niemand ? ... Dan ga ik zelf maar zoeken. *(opent de toog, gaat binnen en ziet verrast de stapel jassen)* ... **Wat is hier gebeurd?** *(kijkt eerst even tussen de weinige jassen die aan de kapstokken hangen)* **Nee, hier hangt hij niet tussen. ... Ik vrees dat ik in die stapel zal moeten zoeken. *(begint jassen van de hoop te halen tot de stapel plots beweegt en hij geschrokken achteruit springt)* ... AAAAAHHHH !!!****

De Wachter: *(komt kreunend uit de stapel)* ... **Niet ... niet bang zijn. Ik ben het maar.**

Ronny: *(verbijsterd)* **Wie ben jij en wat doe jij in Godsnaam onder die jassen?**

De Wachter: **Dat is een heel verhaal maar dat wil ik je besparen. Ik ben Cornelia De Wachter inspectrice van de VDAB en ik kom twee van mijn werknemers controleren ...**

Ronny: *(Schamper)* **En moet je daarvoor onder die jassen kruipen?**

De Wachter: *(Schaapachtig)* **Dat was niet echt de bedoeling maar het is nu zo uitgedraaid.**

Ronny: **Ik vind het toch maar een vreemde manier van controleren.**

De Wachter: **Het is misschien vreemd maar het levert wel resultaat op. ... Zou het kunnen dat jij Ronny heet?**

Ronny: *(verrast)* **Hé, hoe weet jij dat?**

De Wachter: **En noemt jouw vrouw toevallig Laura?**

Ronny: **... Ja! Maar hoe weet jij dat allemaal?**

De Wachter: **Dat ben ik allemaal te weten gekomen vanonder die jassen. Moest ik jou zijn ik zou maken dat ik hier weg ben.**

Ronny: **Weg!? Waarom zou ik moeten weggaan?**

De Wachter: **Jouw vrouw Laura is hier en ze weet het nu van jouw affaire met De Schouwer ... euh Carine.**

Ronny: **Waaattt! ... Dat ... dat kan niet.**

De Wachter: **Toch wel!**

Ronny: **Maar hoe kan dat dan ?**

De Wachter: **Ze hebben blijkbaar jouw GSM gevonden en zo is een en ander uitgekomen.**

Ronny: **Verdomme, verdomme, verdomme! Hoe kon ik zo stom zijn om mijn GSM in mijn jas te laten steken!**

De Wachter: **Ja, erg slim was dat niet.**

Ronny: **En waar is Laura nu?**

De Wachter: **Ze zijn gaan zoeken waar je ergens zit in de zaal om jou bij de pauze te kunnen onderscheppen.**

Ronny: **Het laatste wat ik wil is Laura hier en nu onder ogen komen!**

De Wachter: **Maak dan dat je wegkomt.**

Ronny: **Nee, dat gaat niet. Ik moet eerst Carine zien, die moet dit dringend weten.**
(kijkt rond en opent dan de deur van de bergruimte) ... Ik zal me voorlopig hier verstoppen. Wil jij naar Carine gaan en vragen dat ze naar hier komt?

De Wachter: *(denkt even na)* ... **Goed dat wil ik wel doen ... als jij aan niemand vertelt dat ik onder die jassen zat.**

Ronny: **OK, bedankt!** *(verdwijnt in de bergruimte)*

De Wachter: *(Gaat zuchtend weg langs de deur)* **Hoe moet ik nu De Schouwer vinden. Wie weet waar ze zit ?**

Pierre: *(komt samen met Julie op langs de toog en heeft zijn arm om haar schouder)*
Maar Julieke toch, wat scheelt er? Waarom moet je nu wenen?

Julie: **'t Is niks Pierre, laat maar.**

Pierre: **Nee, 't is niet niks! Vertel me wat eraan scheelt. Dat lucht op.**

Julie: **...och, ik werd even emotioneel als ik het toneelstuk zonet even zag.**

Pierre: **Dát toneelstuk ?**

Julie: **Ja, Romeo en Julia !**

Pierre: **Is dat zo een blijststuk?**

Julie: *(verontwaardigd)* ... Een blijststuk? ... Zo zou ik het niet noemen maar Romeo en Julia is het mooiste, meest romantische stuk dat er bestaat ... en het is altijd mijn grote droom geweest om ooit als Julia in dat stuk op het podium te staan.

Pierre: **Oei dat is dan dubbel zo pijnlijk dat jij hier nu in de vestiaire staat terwijl hiernaast op het podium iemand anders jouw droomrol staat te spelen.**
... Ah het is daarom dat je moest wenen ...

Julie: *(bitter)* Ja en het is heel erg pijnlijk! Zeker als je weet dat ik óók auditie heb gedaan voor die rol en ervan overtuigd was dat ik hem zou krijgen. Ik was veel beter dan die trut van een Alice.

Pierre: **Ja, da's echt een trut. Die loopt hier rond met een "air" van hier tot in Tokio.**

Julie: **Ik weet niet hoe ze het gefikt heeft, maar zuiver op de graat was het zeker niet. Die heeft haar familienaam niet gestolen.**

Pierre: **En hoe noemt ze dan met haar achternaam?**

Julie: **Slinks ... Alice Slinks.**

Pierre: *(schamper)* **Slinks ... Die heeft haar naam dan inderdaad niet gestolen.**

Julie: *(zakt ontgoocheld neer op een stoel)* ... **En nu is mijn laatste kans om ooit Julia op hoog niveau te spelen helemaal verkeken ... Ik zal voor altijd Julia van de vestiaire blijven ...**

Pierre: *(knielt naast haar)* **Maar komaan Julieke, de moed zo snel niet laten zakken! Wie zegt dat het uw laatste kans was.**

Julie: *(bitter)* **Jonger wordt ik er ook niet op. Binnenkort ben ik te oud om nog geloofwaardig Julia te kunnen spelen ...**

De Wachter: *(komt onverwacht binnen en steekt streng een litanie af)* **Ah hier zijn jullie! ... Daarnet ben ik even hier geweest en waren jullie nergens te bespeuren. En volgens de directrice waren jullie meer dan een uur te laat en hard aan het werken zijn jullie nu precies ook niet! En als ik dan zie wat voor puinhoop jullie er hiervan gemaakt hebben dan heb ik redenen genoeg om jullie onmiddellijk te schorsen met verlies van uitkering!**

Julie: *(ontdaan recht samen met Pierre)* ... **Ja maar ...**

De Wachter: **Ik duld geen tegenspraak!**

Pierre: **Ja maar ...**

De Wachter: **Zwijg! ... Ik wil jullie nog een kans geven om de schade te beperken en op het einde van de avond zien we dan wel. Het eerste dat jullie nu gaan doen is alle jassen aan een kapstok hangen! Ik vraag me trouwens af waarom jullie ze op de grond hebben gegooid?**

Pierre: **We wilden ze per kleur sorteren omdat ze niet genummerd waren.**

De Wachter: **Dat is het stomste idee dat ik ooit heb gehoord! Wie bedenkt nu zoiets.**

Julie: *(geïntimideerd)* ... **Dat was mijn idee.**

De Wachter: **Dat was dan een verschrikkelijk slecht idee!**

Pierre: **Ik vond het nochtans een goed idee.**

De Wachter: **Genoeg geleuterd nu. Hang die jassen NU onmiddellijk terug.** *(zuchtend hangen Julie en Pierre zoveel mogelijk jassen zo snel mogelijk op)*

Tom: *(druk discuterend met Alice komen zij via de toog de vestiaire binnen en gaan langs de deur weerbuiten zonder op iemand acht te slaan)* **Nee Alice, ik heb het gevoel dat je niet helemaal in je personage duikt. Je lijkt de emotie niet echt te voelen.**

Alice: *(Hautain)* Ik begrijp niet wat je bedoelt, Tom. Misschien heb je een specifiek moment in gedachten waar het volgens jou niet werkt?"

Tom: Ja, bijvoorbeeld tijdens de balkonscène. Het is gewoon niet overtuigend. In de emoties die je moet overbrengen, zie ik geen connectie met jezelf. Het lijkt ook dat je woorden gewoon uitspreekt in plaats van ze echt te voelen. Nee Alice, ik voel het niet ... je bént Julia niet ... je "speelt" Julia. Probeer je in de volgende scène te herpakken.

Alice: *(ijzig)* Jij hoeft me absoluut niet te zeggen hoe ik Julia moet spelen. Dat weet ik beter dan jij. De zaal was muistil tijdens mijn scène. Dat zegt voor mij meer dan genoeg.

Tom: Oh ja? Vanwaar ik stond had ik een totaal andere indruk nochtans ... *(weg langs de deur)*.

De Wachter: *(verbaasd)* Is dat hier de gewoonte om zomaar door de vestiaire te lopen?

Julie: Dat is een actrice en de regisseur van het stuk en het is afgesproken dat ze langs hier passeren.

De Wachter: Ach zo ...

Carine: *(stormt binnen langs de deur en schrikt dat er nog iemand is)* ... Zijn jullie hier nog? ... Heb je hen niet gezegd dat ze in de foyer moeten gaan helpen?

De Wachter: Oh sorry, dat was ik helemaal vergeten.

Carine: Jullie moeten nu onmiddellijk gaan helpen in de foyer om alles klaar te zetten tegen de pauze.

Pierre: Ja maar en die jassen dan ?

Carine: Daar kunnen jullie straks aan verder doen. Vooruit!

De Wachter: En ik ga met jullie mee! *(ze verdwijnen langs de toog)*

Carine: *(kijkt hen ongeduldig na en als ze weg zijn klopt ze haastig op de deur van de berging)* ... Ronny!?

Ronny: *(komt voorzichtig naar buiten)* ... Is iedereen weg ?

Carine: Ja, wees gerust. *(Neemt zijn handen vast)* Eindelijk zie ik je. Waar was je daarnet ?

Ronny: Daarnet?... Hoe bedoel je ?

Carine: **Ik heb je daarnet toch opgebeld en toen zei je dat je in de vestiaire was. En toen ik naar hier kwam was je nergens te bespeuren en nam je jouw GSM niet meer op.**

Ronny: **Dat kan niet! Ik heb mijn GSM in mijn jas laten zitten hier in de vestiaire vóór de voorstelling begon en ik heb hem nog steeds niet terug.**

Carine: **Maar je hebt me geantwoord ...**

Ronny: **Dat was dan iemand anders!**

Carine: *(geschrokken)* ... **Pierre !**

Ronny: **Wie is Pierre?**

Carine: **Een interimaris die hier vanavond voor het eerst in de vestiaire werkt. Hij moet jouw GSM gehoord hebben en heeft waarschijnlijk opgenomen. Ik vond al dat jouw stem zo raar klonk.**

Ronny: *(begrijpend wat er is gebeurd)* ... **En waarschijnlijk heeft Laura mij gebeld en heeft die Pierre toen ook opgenomen.**

Carine: *(Schrikt)* **Laura! Weet Laura hiervan!?**

Ronny: **Ja, ze is hier in de schouwburg ... op zoek naar mij!**

Carine: **Oh nee! ... Ben je zeker?**

Ronny: **Ja, die De Wachter heeft het me verteld. Die zat blijkbaar verstopt onder die stapel jassen die hier daarnet nog op de grond lagen en heeft een en ander afgeluisterd.**

Carine: *(verbijsterd)* **Onder die jassen ?**

Ronny: **Ja onder die jassen. Toen ik mijn jas kwam zoeken om mijn GSM eruit te halen kwam ze er onderuit.**

Carine: **Verdomme, Laura weet het dus. Dat is een ramp. Hoe gaan wij ons hieruit praten?**

Ronny: **Dat wordt niet eenvoudig, maar we moeten er wel voor zorgen dat onze verhalen elkaar niet tegenspreken.**

Carine: **We moeten ergens ongestoord kunnen overleggen.**

Ronny: **In jouw kantoor**

Carine: **Dat is geen goed idee denk ik, daar zullen ze ons zeker zoeken ... maar waarom niet hier in dit berghok. Daar zullen ze ons nooit zoeken ...** *(nu suggestief glimlachend)* **en daar staat trouwens een bed ...**

Ronny: *(Ongemakkelijk)* **Carine, denk je echt dat dit een goed idee is? Wat als iemand ons ziet?**

Carine: **Ach, wie zou ons hier vinden? Het is een bergruimte, niemand komt hier!**

Ronny: *(opent de deur)* **Toch wel, het staat hier vol natte paraplu's**

Carine: **Zo, hebben ze die hier gezet? Nu, dat maakt niet uit, die hebben ze pas nodig tegen het einde van de voorstelling en tegen dan zijn wij hier allang weer weg.**

Ronny: **Kunnen we de deur niet op slot doen?**

Carine: **Ja, goed idee ... Ik denk wel dat die looper hier ook op past** *(haalt sleutelbos boven en steekt de passende sleutel aan de buitenkant van de deur in het slot) ... ja hij past.* *(laat sleutel op de deur zitten en neemt Ronny's handen weer vast)* **Wat houdt ons dan nog tegen loverboy?**

Laura: *(off scène)* **Ha Zjulia, jou zocht ik net, die klootzak is verdomme nergens te bespeuren in de zaal.** *(Van zodra ze Laura horen glippen Ronny en Carine snel de bergruimte in en sluiten de deur. De sleutel blijft aan de buitenzijde zitten)*

Julie: **Misschien zitten ze wel in het bureau van de directrice.**

Laura: **Dan ga ik daar eens kijken. Waar is dat bureau ergens?**

Pierre: *(komen ondertussen op langs de toog)* ... **Langs hier en dan door die deur, naar de trap en op de eerste verdieping naast de trap is haar bureau.**

Julie: *(terwijl Laura verdwijnt)* 't **Was direct gedaan met op ons te letten als De Wachter bij de barman zat.**

Pierre: **En zeker als ze aan haar tweede Duvel op 5 minuten begon.**

Julie: **Ik vond het wel een beetje raar dat wij daar moesten gaan helpen terwijl alles daar al klaar stond voor de pauze?**

Pierre: **Ja, maar De schouwer wist dat misschien nog niet in al haar stress ...**

Julie: **Zeg heb je daarnet Tom bezig gehoord tegen Alice ?**

Pierre: **Ja, die was precies niet echt content met haar acteerprestatie.**

- Julie: *(vol passie)* Maar dat is dan ook de mooiste monoloog die er bestaat in het toneel. Als je die niet brengt met hart en ziel dan trekt het op niets. ... Mag ik hem eens voordragen voor jou.
- Pierre: Euh ja, maar ik ken wel niet veel van toneel hoor.
- Julie: *(enthousiast)* Julia en Romeo zijn smoorverliefd op elkaar maar een familievete tussen hun twee families, Capulet en Montague, verhindert dat ze samen mogen zijn. En in die monoloog schreeuwt Julia haar wanhoop hierover uit. *(kruipt op tafel)* Ik ben Julia en jij bent Romeo ... Ga daar staan.
- Pierre: En moet ik iets doen?
- Julie: **Nee, gewoon naar mij kijken, luisteren en ondergaan** *(Julia concentreert zich even en nu wordt ze uitgelicht met een sfeerspot en klinkt eventueel zacht een bijpassende achtergrondmuziek bvb Thema uit Romeo en Julia: <https://www.youtube.com/watch?v=GtmWOBfKpA8>)*
- O Romeo, Romeo! Waarom ben jij Romeo?
Ontken je vader en verzaak je naam;
Of, als je dat niet wil, bezweer mij dan je liefde,
en ik zal niet langer een Capulet zijn.
Het is slechts je naam die mijn vijand is;
Jij bent wie je bent, jezelf, niet een Montague.
Wat is een Montague? Is het een hand, een voet,
een arm, een gezicht, of enig ander deel
behorend aan een man? O, had je maar een andere naam!
Wat betekent een naam? Dat wat wij een roos noemen
zou met een andere naam net zo zoet geuren;
Zo zou ook Romeo, had hij een andere naam,
even volmaakt zijn als hij nu is.
Romeo, doe weg die naam,
Hij is geen deel van jou, verruil hem voor alles wat ik ben.***
- (er valt even een stilte of hopelijk applaus vanuit de zaal) ... En wat vond je er van Pierre?*
- Pierre: *(is ontroerd en snuit luid zijn neus)* ... Het was gewoon fantastisch Julie.
- Julie: **Meen je het echt, Pierre ?**
- Pierre: **Julieke, ik meen het uit de grond van mijn hart. Ik was echt ontroerd en om dat bij mij gedaan te krijgen moet je al sterk uit de hoek komen.**
- Julie: *(kust hem op de wang)* Dank je wel Pierre, je maakt me echt gelukkig.

Pierre: *(klopt op de tafel)* **Het kan niet zijn dat het publiek in de zaal zoiets moet missen verdomme!**

Julie: *(zucht)* **Ja, het is nu eenmaal zo.**

Pierre: **Nee Julie, we laten dat niet zo. We gaan daar iets aan doen!** *(Tijdens de volgende replieken zien we de deur van de bergruimte voorzichtig op een kier opengaan en zien we zo goed mogelijk zichtbaar voor het publiek een hand die tevergeefs de sleutels van de deur probeert te pakken)*

Julie: *(verwonderd)* **Hoe bedoel je?**

Pierre: **Jij moet Alice vervangen!**

Julie: *(geschrokken)* **Maar dat gaat toch niet Pierre, die gaat dat nooit willen.**

Pierre: **Ze heeft niets te willen. We kidnappen haar!**

Julie: *(schrikt)* **Kidnappen?! Maar dat kunnen we toch niet doen.**

Pierre: **En waarom niet! Hoe zij aan die rol is geraakt zal ook wel niet zuiver op de graat zijn. Maar voor we iets doen moet ik zeker zijn dat je het ziet zitten om straks op de scène te staan. Ken je heel de tekst van Romeo en Julia.**

Julie: **Maar Pierre! Ik ken die met punten en komma's, van voor naar achter en van achter naar voor.**

Pierre: **En zie je het zitten om straks op de scène te staan?**

Julie: **Ik zal waarschijnlijk wel bloednerveus zijn voor ik de scène op stap ... maar ik zou het dolgraag doen.**

Pierre: **OK, dan gaan we ervoor!**

Julie: **Maar Pierre, hoe gaan we dat dan doen? Ik heb geen ervaring met kidnappen hoor.**

Pierre: *(grijnst)* **Laat dat nu toevallig een van mijn specialiteiten zijn! In de gevangenis hebben we af en toe wel eens een cipier met succes gekidnapt en die mannen zijn nochtans op hun hoede én gewapend. Alice is zich van geen kwaad bewust en is ongewapend. Dat wordt een zachtgekookt eitje.**

Julie: **Maar Pierre, wat gaan we doen als het mislukt ? Dan kan ik mijn carrière als actrice wel helemaal vergeten en wordt ik geschorst bij de VDAB en jij ongetwijfeld ook. Dan hebben we helemaal niets meer.**

Pierre: **Dan is dat maar zo ... no risk no fun!**

Alice: *(komt slechtgezind de deur binnen gevolgd door Tom en duwt Julie ruw weg)*
Uit de weg ik moet op! *(weg langs de toog)*

Pierre: **Tom ?**

Tom: *(Draait zich om)* **Ja, wat is er ?**

Pierre: **Moeten jullie nog vaak langs hier passeren?**

Tom: **Nee, dat is de laatste keer.**

Pierre: **En gaan jullie straks terug af langs hier?**

Tom: **Ik niet, maar binnen 10 minuten passeert Alice terug langs hier. Waarom moet je dat weten?**

Pierre: **Het is straks pauze en dan zullen we waarschijnlijk wel wat werk hebben. Dan is het niet aangewezen dat hier nog ander volk rondloopt.**

Tom: **Wees gerust, als we straks terugkomen zal het de laatste keer zijn dat je ons ziet tijdens de voorstelling.** *(weg)*

Pierre: *(Enthousiast)* **Dat is onze kans! Binnen 10 minuten komt ze terug langs hier, dan moeten we toeslaan!**

Julie: **Oooohhh spannend! Ik ben bloednerveus.** *(Nu valt de sleutelbos uit de deur op de grond en zien we een hand wegglijpen) ... Wat is dat ? ... oh die sleutels zijn op de grond gevallen. (kijkt even, schrikt, doet snel de deur op slot)* **Verdomme ! Die twee zitten daarin!** *(we horen gebonk en geroep)...*

Pierre: **... Wie? Toch niet De Schouwer en die Ronny ?**

Julie: **Jawel !**

Pierre: **Wouw! Dat komt misschien niet slecht uit. Laat ze nog maar even zitten.**

Laura: *(komt via de deur de vestiaire binnen)* **Carine is nergens te bespeuren ... en hebben jullie van Ronny nog iets gehoord of gezien?**

Pierre: **Die zitten beiden hier in de bergruimte!**

Laura: *(ongelovig)* **Nee! ... Dat kan niet!**

Julie: **Toch wel! Ik heb ze zelf gezien ... toch De Schouwer en die man zal dan wel uw Ronny zijn waarschijnlijk.**

Laura: **Dat zullen we onmiddellijk weten ...** *(probeert tevergeefs)* **Doe die deur open!**

Pierre: **Nee, wacht! Wat ga je doen? Hem eens goed uitkafferen!?**

Laura: **Wees daar maar zeker van !**

Pierre: **Ja maar, daarna. Ga je het uitpraten, geef je hem nog een kans of is het definitief gedaan... Wat ben je van plan ?**

Laura: *(Zet zich zuchtend op de stoel)* **Ja, dat weet ik eigenlijk nog niet goed. Daar moet ik eens goed over nadenken ...**

Julie: **Mijn zus heeft dat goed aangepakt toen het haar overkwam.**

Laura: **Ja, hoe dan wel?**

Julie: **Ze heeft onmiddellijk "overspel" laten vaststellen door een deurwaarder en dan stond ze natuurlijk ijzersterk tegenover hem.**

Laura: **... Ja, da's geen slecht idee, maar waar ga ik nu nog een deurwaarder vinden om dat vast te stellen?**

Julie: **Pierre!**

Pierre: *(verrast)* **Hoe? Wat ?**

Julie: **Jij moet voor deurwaarder spelen. Hij heeft u nog niet gezien.**

Laura: *(verheugd)* **... Ja, dat lijkt me geen slecht idee.**

Pierre: **Maar ik zie er toch helemaal niet uit als een deurwaarder? *(grijnst)* Ik weet wél hoe die mannen doen. Ik heb er dikwijls genoeg een over de vloer gehad.**

Laura: **Maar het moet wel een beetje geloofwaardig overkomen. Zo zie je er helemaal niet uit als een deurwaarder.**

Julie: **Hier is genoeg aanwezig in de vestiaire om jou er als een echte deurwaarder te laten uitzien.**

Laura: **Ja, fantastisch! Kom hier laten we geen gras over groeien. *(haalt een mooie geklede overjas uit de rekken)* Hier doe die overjas eens aan.**

Julie: **En hier die hoed ... en dat sjaaltje ...**

Laura: **En nog die aktentas en ik heb hier ook nog een bril gevonden *(zet hem een bril op met grote donkere montuur)* ... Die staat je fantastisch !**

Julie: **Kom hier Pierre. Nu nog je haar anders kammen en zelfs jouw eigen moeder zal je niet meer herkennen.**

Laura: **Je ziet er wel fantastisch uit Pierre. Net een echte deurwaarder.**

Pierre: **Goed! Waar kunnen we Ronny bang mee maken?**

Laura: **Ons huis en zijn auto! Als je er mee dreigt dat beiden naar mij gaan dan, doet hij het in zijn broek!**

Julie: **Een naam, je moet nog een naam hebben als deurwaarder.**

Pierre: **... euh wat denk je van ... Van Deuren?**

Laura: **... Amai, origineel hoor.**

Pierre: **Ja zeg, 't is maar een naam hé. Ik ben er klaar voor, laat hem er maar uit.**

De Wachter: *(komt goed aangeschoten en met een glas Duvel in de hand aan de toog en praat met een dubbele tong)* **Wat is hier in hemelsnaam aan de hand? Is dit een vestiaire van een schouwburg of een rommelmarkt? Jullie zouden jullie moeten schamen!**

Julie: *(kijkt op en glimlacht verlegen)* **Ah mevrouw De Wachter. Welkom terug! We... eh... zijn bezig met de... (kijkt om zich heen) artistieke ordening van de rommel?**

De Wachter: *(schudt haar hoofd)* ... **Lijkt me meer op het resultaat van de luiheid van de vestiairemadam! Wat een troep zeg!**

Julie: *(speelt het onschuldige meisje)* **Maar mevrouw De Wachter! ... ik ... lui!? Ik doe nochtans heel hard mijn best en ik werk hard ...**

De Wachter: *(kruipt tijdens haar repliek onbeholpen over de toog en komt aan de andere zijde half ten val en drinkt dan de rest van haar Duvel leeg)* ... **Werken? ... Jij hebt waarschijnlijk nog nooit gehoord van dat "werk" woord (lacht luid met haar eigen woordspeling). Lluie luizen zijn jullie! Jullie zijn zo lui als ... als mijn kat en die slaapt heel de dag. ... Trouwens waar is die andere ... die Pierre of zoiets?**

Julie: *(sarcastisch)* **Die is er niet meer. Hij is naar huis gegaan want hij vond dat hij te hard moest "werken".**

De Wachter: ... **Zie ... zie je wel ! (keert zich dan naar Laura en Pierre) En wat doen jullie hier? Zeg me niet dat jullie hier ook komen werken? ... Jullie zijn waarschijnlijk zo lui als de anderen.**

Laura: *(haalt haar badge boven en laat die zien)* ... **Laura Pandoer! Inspecteur bij de federale politie!**

Pierre: *(gaat een stap in haar richting en steekt zijn hand uit)* **Desiderius Van Déuren, gerechtsdéurwaarder.**

De Wachter: *(Schrikt en wankelt een pas achteruit)* ... euh politie ... gerechtsdeurwaarder?
... euh wat is er aan de hand?

Laura: **Wij voeren een onderzoek naar openbare dronkenschap op de werkvloer?**

De Wachter: ... **Bij ... bij haar?** *(wijst naar Julie)*

Laura: **Met dat hard"werkend" meisje is niets aan de hand. ... bij u daarentegen?**

De Wachter: ... **Oh maar euh ik ben niet aan het werk hoor.**

Pierre: ... **Niet aan het werk! ... Wat doet u dan hier?**

De Wachter: ... **Ik euh ... Ik passeerde hier toevallig.**

Laura: *(tot Julie)* **Klopt dat juffrouw?**

Julie: **Nee, inspecteur. Zij is van de VDAB en ze komt ons controleren.**

Laura: **Zo zo! ... Mag ik uw identiteitskaart mevrouw?**

De Wachter: **Ja maar ik euh ...**

Laura: **Uw identiteitskaart mevrouw!**

De Wachter : *(zoekt in haar zakken en neemt per vergissing een portefeuille die ze gepikt had)* ... **oe ... oeps dat is precies niet die van mij. (wil hem terug wegsteken)**

Laura: **Nee! Geef die portefeuille eens hier!**

De Wachter: **Ja maar nee, dat is niet mijn portefeuille ...**

Laura: **Net daarom mevrouw! Geef die portefeuille hier** *(grist hem uit haar handen en kijkt er in)* ... **Robert Vandezande Wie is Robert Vandezande mevrouw?**

De Wachter: **Ik euh dat weet ik niet ... ik ... euh ... ik heb die portefeuille hier daarnet gevonden op de grond ... en ... en ik wou hem aan de directrice geven ... maar ik vind ze niet ...**

Laura: **U hebt hem gevonden dus ... Mag ik dan nu uw eigen portefeuille ?**

De Wachter: ... **Ik ... ik vind hem niet ... euh ik heb hem waarschijnlijk aan de toog in de foyer laten liggen ... ik zal hem gaan halen ...** *(wankelt via de toog weg)*

Laura: **En ik ga best even met je mee denk ik.** *(volgt De Wachter)*

Pierre: **Dat vind ik wel erg raar dat die plots een vreemde portefeuille op zak heeft.**

Julie: **Voor zover ik weet lag hier helemaal geen portefeuille op de grond ... hier klopt iets niet.**

Pierre: **Zeg wist jij dat Laura politie-inspecteur is.**

Julie: **Nee, helemaal niet!**

Alice: *(komt op langs de toeg terwijl ze haar volgende tekst vlak en zonder emotie declameert) ...* **Het was de nachtegaal en niet de leeuwerik die door je ongeruste oorschelp binnendrong. In de granaatboom, ginder, zingt hij elke nacht. Geloof me, lief, het was de nachtegaal.**

Julie: *(verspert haar de weg en zegt sarcastisch)* **Kijk eens wie hier binnenkomt. De grote Alice! Het is alleen jammer dat jij de enige bent die dat vindt. Denk je echt dat iemand in de zaal je geloofwaardig vindt als Julia?**

Alice: *(verontwaardigd)* **Wat bedoel je? ... Niet geloofwaardig ?** *(hautain)* **De zaal hangt aan mijn lippen! *(wil verder gaan)* Laat me door!**

Pierre: **Het spijt ons, maar we hebben besloten dat jij niet langer Julia kunt zijn. Tijd voor verandering.**

Alice: *(verbaasd)* **Wat? ... Hoezo ik kan niet langer Julia zijn? Doe niet belachelijk ! ... *(tegen Pierre)* En wie ben jij in Godsnaam?**

Pierre: *(met een sinistere lach)* **Wie ik ben doet niets ter zake, maar we gaan je vervangen omdat Julie beter is.**

Julie: *(kordaat)* **We gaan je nu opsluiten in de bergruimte, Alice. Jouw optreden is voorbij. *(Alice probeert te protesteren, maar Julie en Pierre overheersen haar, dekken haar mond af met een sjaal uit de vestiaire, trekken een muts over haar ogen en binden haar handen op haar rug met een andere sjaal.)***

Alice: *(schreeuwend tijdens de worsteling)* **Laat me gaan! Dit is absurd!**

Pierre: *(grijnst)* **Draai haar maar wat rond zodat ze niet meer weet waar ze staat. *(Julie doet dat waardoor Alice nadien wankelend haar evenwicht zoekt)* ...**

Julie: **Oei, Pas op dat je niet valt ... *(grijpt vlug Alice terug vast)***

Pierre: **Maak jij de deur open Julie. *(duwt Alice naar Julie)* Ik heb als deurwaarder hier zagezegd niets mee te maken.**

Julie: **Moeten we niet wachten op Laura want van zodra we die deur open doen gaan die twee daarbinnen er ongetwijfeld vandoor.**

Pierre: **Nee, Alice moet hier zo snel mogelijk uit het zicht verdwijnen. Als die regisseur hier plots staat ligt heel ons plan in duigen. Die twee kunnen toch niet ver lopen. Wij hebben zijn autosleutels en portefeuille en zij kan haar schouwburg toch niet in de steek laten midden in een opvoering.**

Julie: **Ja, je hebt gelijk ... maar er is nog iets. Zij mogen Alice niet zien want anders halen ze haar binnen de kortste keren er weer uit.**

Pierre: **Verdomme ja, je hebt gelijk! (denkt even na) ... steek haar voorlopig even in die wandkast (opent de deur)**

Julie: **Ja goed idee, dan steken we haar straks wel in de bergruimte (steken Alice in de wandkast en doen ze op slot)**

Pierre: **Prima zo! En nu die twee... (Opent de deur met de sleutel) ... Kom er maar uit tortelduifjes! (Ronny en De Schouwer komen schoorvoetend naar buiten)**

Ronny: **(verrast) ... Ik dacht dat Laura hier was !?**

Carine: **Ja, ik dacht toch ook dat ik haar stem heb gehoord.**

Julie: **Ze was hier ook daarnet en ze komt zo dadelijk terug!**

Carine: **(streng tot Pierre) En wie bent u en wat doet u hier meneer?**

Pierre: **Ik ben Desiderius Van Déuren, gerechtsdéurwaarder.**

D + R: **(geschrokken) GERECHTSDEURWAARDER !?**

Pierre: **Inderdaad! En ik heb zonet vastgesteld dat u samen uit deze afgesloten ruimte bent gekomen ... (nu horen we op de achtergrond plots applaus vanuit de schouwburg <https://www.youtube.com/watch?v=e3Pw55StZto>)**

Carine: **Verdomme, het is pauze! Ik moet dringend naar mijn bureel! Kom mee Ronny! (trekt hem mee en samen verlaten ze de vestiaire langs de deur)**

Pierre: **En nu steken we Alice hierin ...**

Julie: **(Haalt Alice uit de wandkast en duwt ze in de bergruimte) En jij mag nu hier een beetje verpozing zoeken!**

Pierre: **(doet de deur op slot) Fase 1 van plan Julia geslaagd! Straks spreekt niemand meer over Alice! (Plotse blackout en luid "Alice, who the fuck is Alice !" Het liedje van Smokie vanaf 0.52) <https://www.youtube.com/watch?v=saoH-4SvzXE>**

PAUZE

2° Bedrijf (donderdagavond om 21u30)

- Julie: *(we zien een toeschouwer vertrekken aan de toog)* ... Nogmaals sorry voor het ongemak mevrouw en bedankt voor het mee helpen zoeken en nog een goede avond ... *(zuchtend tegen Pierre en Laura)* Dat is nu al de tiende toeschouwer die aan de pauze naar huis gaat. Alice heeft er echt wel een puinhoop van gemaakt.
- Laura: Dat bevestigt alleen maar jullie uitleg waarom jullie die Alice uitgeschakeld hebben. *(grijnst)* Als politie-inspecteur kan ik dit eigenlijk niet toestaan, maar ik ben niet in functie vanavond. Hopelijk krijg jij nu de kans om te schitteren Zjulia.
- Julie: *(Ongerust)* Ik vraag me af waarom nog niemand naar Alice is komen zoeken. Ze wordt precies niet gemist.
- Pierre: *(nog steeds als deurwaarder)* Rustig blijven Julie. Ze zullen wel komen.
- Julie: Ja maar wat als ze gewoon het stuk annuleren ... dan sta ik nog nergens.
- Tom: *(Komt zenuwachtig binnen langs de deur)* Hebben jullie Alice niet gezien, ze is nergens te bespeuren.
- Pierre: *(speelt zijn rol als deurwaarder)* ... Alice? Is dat die actrice die daarnet is komen zeggen dat ze wegging?
- Tom: *(geschokt)* ... WEG !?!
- Julie: Euh Ja! Is ze jou niets komen zeggen?
- Tom: Nee! Helemaal niet! ... Maar dat kan toch niet! Je kan toch niet midden in een opvoering gewoon naar huis gaan en iedereen in de steek laten!
- Pierre: Ik was hier net gearriveerd voor een afspraak met mevrouw hier *(wijst naar Laura)* toen ze hier binnenkwam in alle staten. Ze schold de regisseur de huid vol omdat die blijkbaar niet in haar geloofde, schreeuwde dat hij het dan maar zonder haar moest doen en is furieus weggegaan. ... Bent u misschien die regisseur?
- Tom: ... Euh ja *(Gaat ontdaan zitten)* ... Maar dat kan toch niet ... wat moeten we nu doen? ... *(zucht hoofdschuddend)* ... Er zal niets anders opzitten dan de opvoering annuleren zeker ...
- Julie: *(Stilletjes)* Ik kan het misschien overnemen ...

Tom: *(kijkt verrast naar Julie)* **Hé ... wat zeg je Julie?** *(Achter de rug van Tom doet Laura teken naar Julie dat ze overtuigender moet praten)*

Julie: *(vol overtuiging)* **Ik wil graag de rol van Julia van Alice overnemen Tom!**

Tom: *(blij verrast)* ... **Zou ... zou je dat willen doen Julie ?**

Julie : **Heel graag ... als je me de kans geeft.**

Tom: **Maar ken je de volledige tekst van Julia uit je hoofd ... ?**

Julie: **Maar Tom, ... Romeo en Julia is het mooiste, meest romantische stuk dat er bestaat ... en het is altijd mijn grote droom geweest om ooit als Julia in dat stuk op het podium te staan. Ik ken de teksten van alle personages van voor naar achter en van achter naar voor mét punten en komma's.**

Tom: *(Twijfelt nog even)* ... **OK goed, ik moet de knoop nu eenmaal doorhakken.** *(kijkt op zijn horloge)* **Je hebt nog een kwartier vooraleer je op moet!**

Julie: *(Vliegt hem om de hals)* **Oh Tom, dankjewel! Ik zal je niet ontgoochelen.**

Tom: *(wil vertrekken)* **Kom mee naar de kleedkamers, we moeten nog een passende outfit voor jou bijeenzoeken.**

Laura: **Oh maar dat is niet nodig hoor. Die Alice heeft haar Julia-outfit daar in de bergruimte uitgetrokken.**

Tom: **Oh, super! Trek ze aan en kom dan onmiddellijk naar de kleedkamers *(weg)***

Julie: *(Vliegt Pierre rond de hals)* **Oh Pierre, dat is ongelooflijk! Ik mag echt Julia zijn. Vanavond komt mijn droom uit!**

Pierre: **En je gaat dat fantastisch doen ... Julia van de vestiaire ...**

Julie: **Maar ik moet Alice haar kleren nog hebben ... en ze heeft die nog aan.**

Laura: *(grijnst)* **Daar zal ik wel even voor zorgen. Daar heb ik als politie-inspecteur wel ervaring mee.** *(Pierre opent de bergruimte en laat Laura binnen)*

Julie: **Oh Pierre, dit is ongelooflijk! Mijn droom gaat werkelijkheid worden ... hoe kan ik jou ooit bedanken!**

Pierre: **Door straks de pannen van het dak te spelen Julie. Als jij straks Alice doet vergeten dan kunnen ze niet meer om jou heen voor de volgende voorstellingen.**

Ronny: *(Komt kwaad binnen)* **Waar is mijn jas?**

Pierre: **Hoe ... ben je al weg ? Jouw vrouw wil jou nog spreken!**

Ronny: **Dat moet ze dan maar thuis doen! (boos) Waar is mijn jas!?**

Julie: **...Euh daar ergens tussen. Ik denk dat je hem best zelf gaat zoeken.**

Ronny: **Verdomme hé! (gaat vloekend tussen de rekken en/of de hoop jassen die nog op de grond liggen zoeken)**

Carine: **(komt boos binnen en zoekt Pierre) ... Pierre! ... Pierre! (tot Julie) Waar is Pierre naar toe ?**

Julie: **(kijkt stiekem naar Pierre maar die reageert niet) ... ik euh ik weet het niet. Kan ik je niet helpen?**

Carine: **(Bekijkt haar argwanend) Ik denk dat ik eerder bij Pierre moet zijn, want het zit zo. Ik heb zonet een boze toeschouster aan mijn bureau gehad die beweert dat haar portefeuille hier is gestolen uit haar jas !**

Julie: **(Schrikt) Gestolen ? Hier!? Dat kan niet!**

Ronny: **(Heeft zijn jas gevonden) ... En mijn portefeuille en autosleutels zijn ook verdwenen.**

De Wachter: **(komt nog licht beschonken aan de toog) ... en ik heb hier daarnet ook een portefeuille op de grond gevonden. Die zal hij waarschijnlijk tijdens het stelen op de grond hebben laten vallen.**

Carine: **HIJ !? ... Hoe weet je dat de dief een hij is?**

De Wachter: **Dat kan toch alleen maar die Pierre zijn ... een ex-gedetineerde. Wat denk je nu zelf ... één + één is nog altijd drie ... euh twee. (komt de vestiaire binnen)**

Julie: **(verontwaardigd) Nee, dat kan niet! Pierre heeft niets gestolen! Daar ben ik zeker van!**

Carine: **Waarom ben je daar zo zeker van? Volgens mij is het ook die Pierre. Waarom is hij hier niet?**

Ronny: **(naar Julie) ... Of zit jij misschien ook mee in het complot en weet jij "toevallig" waar hij naar toe is?**

Julie: **(kijkt wanhopig naar Pierre) Maar nee, er is helemaal geen complot en ik weet echt niet waar Pierre is ... of heeft hij tegen jou misschien gezegd waar hij naar toe is meneer de gerechtsdeurwaarder?**

Pierre: **(legt zijn hand op haar schouder) Nee, ik heb geen idee waar die Pierre naar toe is, maar straks komt hij ongetwijfeld weer opdagen.**

De Wachter: **Hoe kan jij dat nu weten?**

Pierre: **Iets in mij van binnen zegt dat hij niet ver weg is ...**

Carine: **Je raaskalt man! (tot De Wachter) Kom mee naar mijn bureau De Wachter dan leggen we officieel klacht neer bij de politie. Kom jij ook maar mee Ronny voor de diefstal van jouw Portefeuille en autosleutels (gaan alle drie weg langs de deur).**

Julie: **(verontwaardigd) Maar Pierre, waarom heb je niet gereageerd op die valse beschuldigingen?**

Pierre: **Ik heb mijn rol van deurwaarder nog niet kunnen spelen dus kon ik me niet verraden. En maak je geen zorgen wat die beschuldigingen betreft. Laura heeft de spullen van Ronny en De Wachter had die "zogezegd" gevonden portefeuille op zak en volgens mij had ze er nog wel meer op zak. (toont tekenen dat hij dringend moet plassen)**

Laura: **(komt buiten uit de bergruimte met de kleren van Alice. Ze sluit de deur maar de bergruimte wordt niet op slot gedaan) ... Voilà! Ze deed wat moeilijk, maar dat was vlug opgelost en als straf heb ik dan ook maar haar ondergoed meegenomen (toont slipje en BH) ... ik weet niet of het jouw maat is ..**

Julie: **(lacht) Nee dank je, ik hou het mijne wel aan. (neemt de andere kleren aan) ... Ik moet nu echt wel naar de kleedkamers. (huivert even) Nu ben ik echt wel zenuwachtig ...**

Pierre: **Succes Julie! Je gaat dat fantastisch doen!**

Laura: **Succes ZJulia!**

Julie: **(glimlachend) Vanaf nu is het Julia, Laura. Maar niet ZJulia zoals jij het uitspreekt, maar Julia ... Julia van de vestiaire. (gaat weg)**

Pierre: **En nu ga ik plassen! Ik doe het bijna in mijn broek!! (wil weg langs de deur maar botst op Ronny)**

Ronny: **(komt onverwacht weer binnen) ... Oh hier ben je. ... (zachtjes) Sorry Laura, het was een vergissing! Ik heb nooit...**

Laura: **Een vergissing ! (sarcastisch) Hoe bedoel je "Een vergissing" ... heb je je vergist van vrouw ... zag je niet goed en dacht je dat ik het was ...**

Ronny: **Maar nee, ik ... euh ...**

Laura: **We gaan dit thuis nog grondig bespreken Ronny, maar weet alvast dat je officieel betrap bent in het bijzijn van gerechtsdeurwaarder Van Deuren ...**

Pierre: **Hier aanwezig !**

Laura: **Wat wil zeggen dat als dit voor de rechtbank komt, jij steeds aan het kortste eind zal trekken! Weg huis! ... Weg Auto! ... Weg kinderen! ... en weg Laura! ... Maar dat laatste zal je misschien niet zo erg vinden ...**

Ronny: *(onthutst)* Maar nee Laura ... alsjeblief Zo ver hoeft het toch niet te komen ... ik ...

Laura: **Buiten het feit dat je uiteraard niet meer bij Carine over de vloer komt en je mij je toegangscode van jouw PC en GSM geeft zodat ik je steeds kan controleren heb ik ondertussen al een lijstje opgemaakt met opdrachten die je vanaf morgen moet uitvoeren vooraleer ik er nog maar over denk om je een nieuwe kans te geven ...**

Ronny: *(hoopvol)* Graag Laura, ik wil alles doen om jou terug gelukkig te maken ...

Laura: **Meneer Van Deuren, wil u dit noteren en dat nadien officialiseren a.u.b.**

Pierre: **Met plezier mevrouw Pandoer.** *(zet zich aan de tafel en neemt papier en pen)*

Laura: *(met een zelfverzekerde glimlach)* **Voorwaarde één: je moet minstens één keer per week met een zelfgeschreven liefdesbrief afkomen. En ja, het moet rijmend zijn!**

Ronny: *(ongelukkig)* Rijmend? Maar daar ben ik helemaal niet goed in?

Laura: **Dan wordt het tijd om een cursus poëzie te volgen!**

Pierre: *(knikt goedkeurend)* Dat is een solide begin. Wat is voorwaarde twee?

Laura: **Elke vrijdagavond moet je een date met mij plannen, en deze keer ben jij volledig verantwoordelijk. Inclusief het restaurant en de activiteit.**

Ronny: *(protesterend)* En als ik iets kies dat je niet leuk vindt?

Laura: **Dan doe je de schoonmaak in huis.**

Pierre: *(grinnikend)* Dit wordt leuker! Nummer drie?

Laura: **Je gaat elke week met mij mee naar de yoga en je moet meedoen.**

Ronny: *(zucht)*

Laura: **Voorwaarde vier: elke maand moet je me een cadeau geven. Maar niet zomaar iets! Het moet iets zijn dat ik écht leuk vind.**

Ronny: *(protesteert luchtig)* Wat als ik geen idee heb?

Laura: **Dan ga je je heel veel spijt hebben!**

Pierre: *(gaat crescendo)* **En wat is voorwaarde vijf?**

Laura: **Vanaf nu kook jij s'avonds.**

Ronny: **Maar ik kan niet koken!**

Laura: **Dan volg je maar kookles**

Pierre: **Voorwaarde zes, kom op!**

Laura: **Dit is voorlopig de laatste voorwaarde en die is dat wij nu onmiddellijk naar Carine gaan en dat jij haar zegt dat wat er tussen jullie was volledig voorbij is en dat WIJ niets meer met haar willen te maken hebben!**

Ronny: *(zucht)* ... **Maar Laura ... kan dat niet nog even wachten tot de gemoederen bedaard zijn.**

Laura: **Nee Ronny, NU!** *(trekt hem bij zijn arm mee naar buiten)*

Pierre: *(zet bril en hoed af)* ... **En nu mag Van Deuren verdwijnen en komt Pierre terug op de proppen** *(doet ondertussen ook jas en sjaaltje enz. uit)* ... **maar eerst ga ik dringend plassen!** *(verdwijnt langs de deur)*

Alice: *(In de hier volgende scène doet Alice een poging om te ontsnappen, maar door het feit dat ze "naakt" is gebruikt ze een paraplu om zich te bedekken. Dit moet heel goed uitgewerkt worden zodat het super grappig wordt. Laat de regisseur hierop zijn talent maar botvieren. Alice moet uiteraard niet echt naakt zijn, maar het zou super zijn als armen, schouders en benen bloot zijn, want de rest wordt bedekt door de paraplu. Om het extra leuk te maken kan je er een muziekje op zetten (vb. **Leo Delibes: Sylvia – Pizzicato uit danse macabre van "11 tot " 45** <https://www.youtube.com/watch?v=8RhQkxkXkP0>) en af en toe het publiek wat prikkelen door een blote schouder te laten zien, de paraplu bijna te laten vallen, bijna om te draaien enz. Uiteindelijk gaat Alice even kijken aan de toog en dan aan de deur) ... **Oef er is niemand!** *(kijkt rond)* ... **Maar waar zijn mijn kleren!?***

Pierre: *(Komt binnen weer helemaal als Pierre, ziet Alice, grijnst, richt met vinger en duim en roept)* **HANDEN OMHOOG!**

Alice: *(gilt en steekt vliegensvlug haar handen omhoog, maar de paraplu valt niet doordat ze de steel tussen haar benen klemt. Als ze ziet dat het Pierre is laat ze haar handen weer zakken) ... **Onnozelaar!***

Pierre: **Zozo, bijna ontsnapt. Laura is duidelijk vergeten om jou weer vast te binden en de deur weer op slot te doen. (naar haar toe) Vooruit, terug naar binnen!**

Alice: **Maar nee, laat me gaan! Jullie hebben het recht niet om mij op te sluiten.**

Pierre: **Dat kan me niet schelen, vooruit naar binnen! (wil haar vastgrijpen)**

Alice: **Nee, niet kijken! Viespeuk!**

Pierre: **(Grijpt de paraplu vast) Jij gaat nu terug naar binnen ... of ik trek die paraplu weg! (grijnst richting zaal)**

Alice: **(Jammerend) Ik zal wel weer naar binnen gaan, maar ik heb het zo koud. Laat me een jas aan doen.**

Pierre: **Ga eerst naar binnen, dan zal ik je een jas geven. (Alice gaat omzichtig weer binnen zonder zich bloot te geven en Pierre neemt lukraak een jas, geeft hem haar) Je hebt 5 seconden om die jas aan te trekken en dan kom ik jou terug vastbinden.(telt ostentatief tot 5 en gaat dan binnen)**

De Wachter: **(Komt binnen langs deur en kijkt verwonderd rond als ze niemand ziet) ... Zo, nu is die Julie ook al nergens te bespeuren. (sarcastisch) Ik heb het groot lot gewonnen met die twee aan te nemen! (kijkt nog eens rond) ... maar dat geeft me wel de gelegenheid om te zien of er nog wat te rapen valt (gaat naar de kledingrekken en begint in de jassen te zoeken) ... die Pierre is toch de pineut. Iedereen is ervan overtuigd dat hij de dief is.**

Laura: **(verschijnt langs de kant van de toog en schrikt als ze De Wachter bezig ziet. Heel voorzichtig haalt ze haar GSM boven en begint alles te filmen)**

De Wachter: **(heeft een portefeuille gevonden in een jaszak, opent hem en haalt er triomfantelijk een stapeltje bankbiljetten uit) Hebbes!**

Laura: **(Trekt op dat moment een foto en zegt op haar beurt met een sarcastische grijns) ... Hebbes! ... Inderdaad.**

De Wachter: **(Laat geschrokken alles op de grond vallen) Ho! ... euh ... nee. Dat is een misverstand. Ik ... euh heb dat op de grond gevonden. ... Ik wou hem terugsteken.**

Laura: **Doe geen moeite. Ik heb alles gefilmd.**

De Wachter: **(Smekend naar Laura) Kunnen we niets regelen onder elkaar. Ik zal je betalen wat je wil, als je maar niet naar de politie gaat.**

Laura: **(Grijnst) Ik bén de politie!**

De Wachter: *(Ontdaan)* ... **Hoe ... hoe bedoel je?**

Laura: *(Laat badge zien)* **Laura Pandoer, Inspecteur bij de federale politie.**

De Wachter: *(zakt moedeloos ineen)* **Oh nee ...**

Pierre: *(komt uit de kleedkamer en doet de deur op slot)* **Ze was bijna ontsnapt Laura. Gelukkig was ik er op tijd bij om haar te onderscheppen.**

Laura: **Oei. Hoe kan dat nu?**

Pierre: **We zijn vergeten de deur terug op slot te doen nadat je haar uitgekleed had.**

Laura: *(grijnst)* **En stond ze hier dan in haar blootje ?**

Pierre: **Ja, maar ze had zich bedekt met een paraplu ... (ziet De Wachter op de grond zitten) ... Wat doet zij hier nog?**

Laura: **Ik heb haar zonet op heterdaad betrapt. Zij is dus de dief! Ik heb alles kunnen filmen Ik ga nu een politiecombi bellen om haar te komen ophalen en breng haar dan naar de ingang van de schouwburg. Wil jij zolang op haar passen? *(gaat in een hoekje telefoneren)***

Pierre: **Ja hoor, met plezier! *(naar haar toe)* Zo zo mevrouw De Wachter ... stout geweest?**

De Wachter: *(Boos recht)* **Jij moet iets zeggen! Ik heb nog nooit in de gevangenis gezeten.**

Pierre: *(grijnst)* **Als je zo doorgaat zal het niet lang duren ... *(De Wachter laat zich plots vallen en wil onder de toog doorkruipen, maar Pierre duikt naar haar voeten en kan haar nog bij één voet vasthouden (komisch uit te werken) ... Hier blijven jij!***

De Wachter: *(Schreeuwt)* **Nee, laat me los! Laat me gaan!**

Pierre: **Ik dacht het niet! *(Trekt haar aan haar voet van onder de toog uit)***

De Wachter: **Laat me gaan of ik zorg er voort dat je nooit meer aan werk geraakt!**

Pierre: **Ik denk niet dat jij nog lang bij de VDAB zal werken. Daar maak ik me dus geen zorgen om.**

Laura: *(grijpt De Wachter vast en trekt haar recht)* **Geef haar maar terug aan mij. De combi is onderweg en ik breng haar nu naar de ingang. *(gaat langs de deur weg en trekt De Wachter mee)***

Pierre: *(sarcastisch)* **Dag mevrouw De Wachter ... Tot nooit meer!**

Tom: *(komt binnen langs de deur, wil doorlopen maar draait zich om aan de toog)*
En ondertussen nog iets gehoord of gezien van Alice?

Pierre: **Euh nee. ... En is het toneelstuk al opnieuw begonnen?**

Tom: **Ja, ze zijn net weer gestart. Het is daarom dat ik hier weer passeer. Ik wil Julie vanuit de zaal bezig zien.**

Pierre: **En was ze niet te zenuwachtig?**

Tom: **Dat viel nog redelijk goed mee. ... en nu ga ik kijken. Ik ben benieuwd.**
(verdwijnt langs de toog)

Pierre: *(kijkt Tom na)* ... **Ik ben even benieuwd. ... Wat houdt me eigenlijk tegen? Ik ga ook kijken!** *(wil ook weg langs toog)*

Carine: *(Boos op langs deur)* **Ah, je bent terug! ... Maar waar is Julie nu weer naartoe?**

Pierre: **Dat weet ik niet.**

Carine: *(Dreigend)* **Zo, dat weet je niet ... maar je kan me misschien wel zeggen waar je daarnet was. Je was een hele tijd vermist.**

Pierre: **Oh, maar ik was dichterbij dan je denkt.**

Carine: **Ja, en wat was je aan het doen? Jouw buit gaan verstoppen?**

Pierre: **... Welke buit?**

Carine: **Ik heb een kwartier geleden een boze toeschouster aan mijn bureau gehad die beweert dat haar portefeuille hier is gestolen uit haar jas, de portefeuille en de autosleutels van Ronny zijn ook verdwenen en De Wachter heeft hier ook een portefeuille gevonden op de grond die jij waarschijnlijk hebt laten vallen tijdens het stelen.**

Pierre: **Daar heb ik allemaal niets mee te maken. Wil ik je uitleggen hoe de vork in de steel zit?**

Carine: *(grijnst)* **Ik geloof geen snars van jouw bewering dat je er niets mee te maken hebt en die uitleg bewaar je maar voor de politie.**

Pierre: **Oh maar ik zal de politie met plezier te woord staan. Ze zijn trouwens onderweg naar hier.**

Carine: *(verrast)* **Hé, hoe weet jij dat de politie onderweg is naar hier?**

Pierre: **Ze komen de dief ophalen. Laura is er mee naar de uitgang om haar af te leveren aan de arm der wet.**

Carine: **Hoe? ... Is Julie dan de dief en is ze daarom niet meer hier?**

Pierre: **Nee, De Wachter is de dief. Laura heeft haar op heterdaad betrapt.**

Carine: *(schrikt)* **Wat?! ... De Wachter !? ... Dat kan niet!**

Pierre: **En toch is het zo.**

Carine: **Ben je zeker?**

Pierre: **Absoluut. Laura heeft alles kunnen filmen met haar GSM.**

Carine: *(Ontgoocheld)* ... **Als je nu al de VDAB niet meer kan vertrouwen ... *(smalend)* "VDAB – Samen sterk voor werk !" ... laat me niet lachen ... ze kunnen hun slogan beter veranderen in " VDAB – Samen stank voor dank. *(Pierre wil weg gaan langs de toog)* ... Waar ga jij naartoe ?**

Pierre: *(grijnst)* **Julie zoeken! *(gaat weg)***

Ronny: *(komt binnen langs de deur maar deinst terug als hij de Carine ziet)* ... **Oh ... euh ... ik wist niet dat jij hier was.**

Carine: *(met een brede glimlach naar hem)* **Oh Ronny! Ik wist dat je me zou komen zoeken van zodra Laura weg was.**

Ronny: *(zucht en ontwijkt haar ongemakkelijk)* ... **Euh nee Carine ik kom alleen maar mijn jas halen ... En je weet wat ik daarnet ...**

Carine: *(onderbreekt hem)* **Laura is er niet, Ronny. Kijk, ik weet dat het moeilijk is, maar ik mis je. De momenten die we samen hadden... kunnen we daar niet over praten?**

Ronny: *(Probeert haar wanhopig te ontwijken)* **Nee Carine, het moet stoppen nu. Het is beter zo. Voor iedereen. Dat moet je begrijpen.**

Carine: *(trekt hem dicht tegen zich aan en hijgt diep)* **Maar ik kan niet zonder jou Ronny! *(pauzeert, haar ogen glinsteren)* Ik wil alles voor jou doen ... Je mag me alles vragen! ALLES !**

Ronny: *(kijkt even hoopvol)* **Moet ik dan niet poetsen en koken en de afwas doen en liefdesbrieven schrijven en mee naar de yoga ?**

Carine: *(kijkt hem verbijsterd aan)* **Hé, wat zeg jij nu? *(glimlacht dan verleidelijk)* Nee Ronny, ik zal jou de passie geven die je mist.**

De avonturen die we samen al hadden... ik herinnerde me de spanning in elk moment. We kunnen opnieuw beginnen, gewoon jij en ik.

Ronny: *(met een zucht)* **Maar wat als Laura het weer ontdekt?**

Carine: *(met vastberaden stem)* **Het leven is te kort om je te verstoppen Ronny! ... Dan dump je haar maar! *(ze leunt dichterbij met zwoele stem)* Denk aan de nachten die we samen doorbrachten ...**

Ronny: *(twijfelt even)* ... **Nee Carine, het is toch beter van niet *(wil zich lostrekken)***

Carine: *(Klampt hem wanhopig vast)* **Nee Ronny! Je mag me niet in de steek laten!**

Ronny: **Nee Carine, ik wil bij Laura blijven!**

Carine: **Nee Ronny ! Waarom? Wat heeft Laura dat ik niet heb? Ik ben bijvoorbeeld veel beter in bed dan haar! Dat heb je zelf gezegd!**

Ronny: *(wanhopig)* **Maar nee, dat heb ik nooit gezegd!**

Carine: **Jawel! En ik zal het onmiddellijk bewijzen! Kom, hierbinnen staat een bed. *(wil de deur van de bergruimte openen)* ... Verdomme die is op slot!**

Alice: *(bonkt wanhopig op de deur)* ... **Help! Laat me hieruit! Help!**

Carine: *(Roept boos)* **STIL! Niet storen ! *(Ronny maakt van de gelegenheid gebruik om te ontsnappen en wil zijn jas pakken)* ... Hier blijven jij! *(duikt naar zijn benen en klampt zich wanhopig aan één been vast)***

Ronny: *(Neemt zijn jas en stapt weg een schreeuwende Carine aan zijn been meeslepend)* **Laat me los! Laat me los!**

Laura: *(Komt binnen langs deur)* ... **Wel wel wel Carine, kan je hem niet "loslaten".**

Carine: *(Schrikt)* **Ben jij hier nog!?**

Laura: **Zoals je ziet! En mag ik je vriendelijk verzoeken mijn man los te laten ... VOORGOED!**

Carine: *(laat Ronny los en krabbelt recht)* ... **Je moest eens weten wat die schijnheilgaard allemaal van jou gezegd heeft ... *(gaat terneergeslagen weg)***

Laura: *(kijkt Ronny streng aan)* ... **Daar zal ik het met hem nog wel over hebben.**

Ronny: ... **Gaan we naar huis ?**

Laura: **Nee, ik wil eerst Zjulia nog aan het werk zien?**

Ronny: **En wie is Zjulia?**

Laura: **Dat is dat meisje van daarnet, Zjulia van de vestiaire en zij speelt nu Julia in Romeo en Julia. (gaat weg langs de toog) Kom je mee? (Ronny volgt)**

(Nu wordt het donker op de Scène en klinkt zacht een bijpassende achtergrondmuziek bvb Thema uit Romeo en Julia: <https://www.youtube.com/watch?v=GtmWOBfKpA8>) Na een 5-tal seconden gaat een blauwe spot aan centraal vooraan de scène. De rest van de scène is donker. In de spot staat Julie in haar rol als Julia. Ze brengt nu vol passie de tekst die Alice eerder vlak en zonder emotie bracht toen ze de vestiaire binnenkwam)

Julie: **... Het was de nachtegaal en niet de leeuwerik die door je ongeruste oorschelp binnendrong. In de granaatboom, ginder, zingt hij elke nacht. Geloof me, lief, het was de nachtegaal. ...**

(Nu gaat de spot langzaam uit en wordt de achtergrondmuziek luider. Na een 5-tal seconden volgt er een tijdsprong waardoor we bij het einde van Romeo en Julia komen. Dat kan bvb door de muziek even versneld af te spelen. In die tussentijd blijft Julie staan en als de muziek terug op normale snelheid komt en weer naar de achtergrond verdwijnt gaat nu een rode spot aan op dezelfde plaats. Nu brengt Julie vol passie de slotscène uit Romeo en Julia.)

Julie: **Wat? Houdt mijn lieveling een beker in zijn hand? ... Ontijdig heeft gif hem, zie ik, aan zijn eind gebracht. (knielt en neemt de denkbeeldige beker) O, mijn beminde, je dronk het tot de laatste druppel ...**

Ik zal je lippen kussen... Want misschien... Resteert er nog wat gif... genoeg om mij samen met jou dood te laten gaan. (Kust de denkbeeldige Romeo). Je lippen... zijn nog warm!. (schrikt even op) ... Daar komt iemand ... Dan maak ik het kort. ... Een snelle dolk! (pakt Romeo's dolk) Hier is je schede; roest maar weg in mij en laat me sterven... (Ze doorsteekt zichzelf, valt en sterft. Nu gaat langzaam de spot uit en zwelt de muziek aan. Dan gaat de spot weer aan, weerklinkt op de klankband luid applaus en buigt en zwaait Julie uitvoerig tijdens het applaus dat hopelijk ook vanuit de zaal komt. Vervolgens gaat de spot uit, stopt het applaus en verdwijnt Julie van de scène.)

Laura: *(Als de scène weer verlicht wordt komen Laura en Pierre via de toog de vestiaire terug binnen) ... Amai, dat was mooi ... ongelooflijk mooi. Zjulia is een fantastische actrice!*

Pierre: *(snotterend)* Ja, maar ik vind het wel niet tof dat ze doodgaat. Dat is zo oneerlijk. Wie heeft dat toneelstuk geschreven?

Laura: **William Shakespeare.**

Pierre: **Als ik die Scheekspeer tegen kom zal ik het hem eens goed zeggen. Is die toevallig hier vanavond?**

Laura: *(lacht)* **Dat zal moeilijk gaan Pierre. De mens is al meer dan 400 jaar dood.**

Pierre: **... Nee, dan zal dat niet gaan! *(spuwt in zijn handen)* ... en nu, zetten we ons schrap voor de storm! Bedankt dat je mij wil helpen Laura!**

Laura: **Graag gedaan Pierre!**

(Deze scène moet chaotisch overkomen met liefst zoveel mogelijk "toeschouwers" die hun jas en eventueel toebehoren komen halen. De toeschouwers worden vertolkt door de directrice, Ronny en De Wachter mits zich wat te vermommen + zoveel figuranten als er beschikbaar zijn. Ik noem ze hier verder in de scène Toesch.1, 2, 3 enz. Heel die scène wordt zo grappig mogelijk uitgewerkt eventueel met een muziekje op de achtergrond)

Toesch.1: *(komt aan de toog)* **Mag ik mijn jas alsjeblief?**

Pierre: **Euh heb je zelf enig idee waar hij zou kunnen hangen?**

Toesch.2: **Mag ik mijn jas alsjeblief? *(ondertussen staat het aan de toog al bijna vol met toeschouwers)***

Laura: **Welke kleur heeft uw jas mevrouw?**

Toesch.1: **Of ik enig idee heb? Nee totaal niet. Dat zou jij toch moeten weten.**

Pierre: **Zie je hem misschien van daaruit ergens hangen?**

Toesch.2: **Een blauw jas, maar die hing daar op de hoek en nu zie ik hem niet meer ...**

Toesch.1: **Ja maar dat slaat nu toch nergens op. Ik heb nog nooit een vestiaire meegemaakt waar ze mijn jas niet weten hangen.**

Toesch.3: **Kan het hier wat sneller gaan a.u.b. want ik zou vanavond mijn trein nog moeten halen en die is binnen een kwartier.**

Toesch.'s: *(Nu beginnen alle toeschouwers door elkaar te roepen en te vragen)* **En mijn jas? En waar is mijn muts en ... Ik heb geen tijd tot morgen ... enz.**

Laura: *(Laura en Pierre weten niet waar eerst te luisteren of te zoeken tot Laura plots kordaat en luid roept)* **STILTE! *(plots wordt het muisstil)* Luister mensen! Door onvoorziene omstandigheden is hier een en ander misgelopen en dat kunnen we niet onmiddellijk oplossen. Daarom stel ik voor dat jullie allemaal naar binnen komen en rustig zelf jullie jas komen zoeken.**

Dankjewel! (*opent het blad van de toog waarop alle toeschouwers duwend en trekkend binnenkomen*)

Toesch.'s: (*Iedereen begint aanvankelijk relatief rustig te zoeken maar al vlug ontaardt het met getrek, geduw, geruzie om dezelfde jas enz.*)

Toesch.4: (*Naar Pierre, maar ondertussen gaan de andere toeschouwers op de achtergrond min of meer in stilte verder*) **Ik heb eindelijk mijn jas en mijn hoed, maar waar is mijn paraplu?**

Pierre: **Och ja, de paraplu's! Die liggen nog in de bergruimte! Ik zal ze openen**

Laura: **Maar Alice zit daar nog.**

Pierre: **Dat kan geen kwaad. Die mag nu gaan en staan waar ze wil.** (*opent de bergruimte en een paar toeschouwers gaan binnen en komen even later buiten met hun paraplu terwijl langzamerhand de meeste toeschouwers de vestiaire verlaten*).

Alice: (*komt woedend de bergruimte uit en gaat op Pierre af*) **Wat jullie gedaan hebben met mij is schandalig en denk nu maar niet dat ik dit zo zal laten. Hier is het laatste woord nog lang niet over gezegd en ...**

Toesch. 5: (*Zij bleef geënerveerd tussen alle jassen zoeken naar haar jas en ziet nu Alice die haar jas draagt*) ... **Héla, dat is mijn jas! Geef die onmiddellijk hier!**

Alice: ... **Dat gaat niet, ik heb hier niets onderaan.**

Toesch.5: **Wat!? Draag jij mijn jas over jouw ondergoed?**

Laura: **Nee, nog erger. Ze heeft hier helemaal niets onderaan.**

Toesch.5: (*Verontwaardigd*) **Hoe durf je! Dit is een splinternieuwe jas! Geef die onmiddellijk hier!** (*wil hem van Alice aftrekken*)

Alice: **Maar nee, ze hebben mijn kleren afgepakt en als ik jouw jas uittrek dan sta ik hier helemaal naakt.**

Toesch.5: **Dat kan me niet schelen. Moet je maar niet zo stom zijn om jouw kleren te laten afpakken.** (*heen en weer getrek tussen Toesch. en Alice*) **En nu kan ik die ook nog naar de wasserij doen. Wie weet wat hangt er aan de binnenkant van mijn jas? Maar jij gaat dat betalen hoor!**

Alice: **Oooohhh! Wat denk jij wel van mij! Ik ben proper! Geen haar op mijn hoofd dat eraan denkt om die wasserij te betalen.**

Julie: (*binnen langs de deur met een zak in de hand*) ... **Hier zijn jouw kleren Alice!**

Alice: *(Trekt zich woedend los van de toesch., grist de zak uit de handen van Julie en schreeuwt tegen haar terwijl ze de bergruimte ingaat)* **Hier ga jij nog verschrikkelijk spijt van krijgen! Jij kreng!** *(Toesch. mee de bergruimte in)*

Pierre: *(Vliegt Julie om de hals)* **Oh Julie, jij was fantastisch! Dat was stukken beter dan wat ik van die Alice heb gezien. Een dikke dikke dikke proficiat!**

Julie: **Vond je het echt goed?**

Pierre: **Maar Julieke toch! Het was ongelooflijk mooi. Ik heb op het einde zelfs tranen met tuiten geweest! Zoiets heb ik nog nooit voorgehad!**

Laura: **Ja hoor Zjulia. Het was indrukwekkend! Echt waar!** *(geeft drie zoenen)*

Pierre: **En mag je nu ook de volgende voorstellingen spelen.**

Julie: **Dat weet ik niet, daar is nog niets van gezegd. Ik hoop van wel, maar dit pakken ze me alvast niet meer af!**

Toesch. *(komt bergruimte uit met haar jas aan)* **Zo'n chaos als in deze vestiaire heb ik nog nooit meegemaakt ... maar enfin ik heb uiteindelijk toch mijn jas terug. *(bekijkt Julie onderzoekend)* ... Maar ben jij niet die Julia van na de pauze?**

Julie: **Inderdaad mevrouw ...**

Toesch. **Amai jij was fantastisch goed! Stukken beter dan die Julia van vóór de pauze. Een welgemeende proficiat!** *(geeft haar een hand en vertrekt)*

Julie: *(bloost)* **Oh dankjewel mevrouw. Het doet me veel plezier dat te horen.**

Pierre: *(Alice kwam ook uit bergruimte en hoorde wat toesch. zei)* ... **Heb je dat gehoord Alice! Maar goed dat we je hebben vervangen.**

Alice: *(schrikt)* ... **Och dat mens heeft geen verstand van toneel! En wat ze ook zegt heeft totaal geen belang want morgen ben ik terug de enige echte Julia! En bovendien leg ik klacht neer bij de politie voor ontvoering!**

Laura: **Oh ja? En heb je daar bewijs van ?**

Alice: **Bewijs? Natuurlijk heb ik daar bewijs van!**

Laura: **Oh ja? En wat mag dat bewijs dan wel zijn ?**

Alice: **Ik euh ... jij hebt toch gezien wat er is gebeurd en ook die toeschouwer van daarnet ... *(neemt haar GSM)* Ik bel onmiddellijk de politie!**

Tom: *(komt binnen en tot Julie)* ... **Ah hier ben je! *(ziet dan Alice)* ... Jij hier!?** *(boos)* **Hoe durf je je hier nog laten zien!**

Alice: **Maar Tom, ze hebben me ontvoerd. Ze hebben me hier opgesloten in de bergruimte!**

Tom: **... Jou opgesloten!? Wie heeft jou opgesloten?**

Alice: **Zij! Julie en die daar! (*wijst naar Pierre en dan naar Laura*) ... en zij heeft hen geholpen!**

J+P+K: **WIJ !?!**

Alice: **Ja, jullie! En doe nu maar niet of jullie van niets weten!**

Pierre: **Maar je raaskalt! Wij weten totaal van niets.**

Alice: **Maar Tom, geloof me alsjeblief. Zij hebben me echt ontvoerd.**

Tom: **Sorry Alice, maar het enige dat ik weet is dat jij plots verdwenen was zonder iets te laten weten. Ik had graag geweten hoe dat komt ... maar als ik jou moet geloven dan hebben zij jou ontvoerd. Dat klinkt eerlijk gezegd een beetje ongeloofwaardig.**

Alice: **(*Is zich steeds meer aan het opjagen en wordt boos*) Maar je MOET me geloven Tom. Ze hebben me echt ontvoerd!**

Tom: **Goed, als je bij je verhaal blijft dan stel ik voor dat we de politie erbij halen zodat die de zaak kunnen onderzoeken.**

Laura: **Je hoeft de politie er niet meer bij te halen ... De politie is al hier!**

Alice: **Wat !!! Waar!? (*Kijkt wanhopig rond*) Waar is de politie?**

Laura: **IK ben de politie! (*laat haar badge zien*) Laura Pandoer inspecteur bij de Federale politie.**

Alice: **(*hysterisch*) Jij bent geen echte politie. Jij bent vals! (*tot Tom*) Zij heeft hen geholpen. Zij heeft me zelfs mijn kleren uitgedaan opdat ik niet zou kunnen ontsnappen.**

Laura: **(*Streng*) Luister mevrouw! Ik wil voor één keer doen alsof ik dit niet gehoord heb. Maar als u die beweringen blijft herhalen dan krijgt u een proces verbaal aan het been wegens smaad aan de politie.**

Pierre: **En dan dien ik ook een klacht in bij de politie wegens het uiten van valse beschuldigingen tegen mij en Julie!**

Alice: *(Wanhopig)* **Maar je moet me geloven Tom (plots hoopvol) ... Die vrouw wiens jas ik aanhad! Die heeft gezien dat ik uit de bergruimte kwam en geen kleren meer had! Die kan mijn verhaal bevestigen!**

Laura: **Goed, we zullen haar ondervragen! En hoe is de naam van die vrouw?**

Alice: **... Euh, dat weet ik niet.**

Laura: **Ja ... Dat wordt dan moeilijk om haar te ondervragen als je niet weet wie het is. ... En euh trouwens ... je beweert dat je naakt was, maar nu heb je kleren aan ... hoe verklaar je dat?**

Alice: **Julie! Julie heeft me daarnet mijn kleren gegeven.**

Julie: **IK !? ... Ik heb jou helemaal geen kleren gegeven.**

Alice: **Maar dat is niet waar! Je liegt!**

Tom: **Het spijt me Alice maar ik kan jouw verhaal moeilijk geloven ... wil je me niet de echte reden geven waarom je ons zo plots in de steek hebt gelaten ?**

Alice: *(Is helemaal over haar toeren, schreeuwt het uit, verlaat woedend de vestiaire en slaat de deur keihard dicht)* **AAAAAAHHHHHHH !!!!!**

Pierre: **Volgens mij scheelt er iets in haar bovenkamer ... die heeft precies last van achtervolgingswaan.**

Tom: **Ja, daar zeg je zoiets ... maar jullie hebben haar toch niet echt ontvoerd hé?**

Julie: **Maar Tom, geloof je dat nu echt?**

Tom: **... Nee, dat is te onwaarschijnlijk om waar te zijn.**

Pierre: *(lacht)* **... Zoiets kan je toch alleen meemaken in een toneelstuk ...**

Julie: *(Laura geeft haar een duw richting Tom)* **... Zeg Tom ... euh hoe zit het nu eigenlijk met de volgende voorstellingen ...**

Tom: **Ja Julie, daarvoor kwam ik eigenlijk naar hier ... (Zijn GSM gaat af) ... Ja hallo met Tom Goed, ik ben hier nu in de vestiaire. Ik kom onmiddellijk naar beneden. (bezorgd tot Julie) ... Dat was de producer (zucht) Alice is nu bij hem en ze is in alle staten (gaat hoofdschuddend weg)**

Ronny: *(aan de toog)* **Laura, kunnen we nu eindelijk naar huis gaan? Ik sta al een kwartier te wachten aan de uitgang.**

Laura: *(Streng)* **Vanaf nu bepaal ik wanneer we naar huis gaan! Ik heb vaak genoeg op jou moeten wachten. ... Maar goed, ik ben hier voorlopig klaar. (naar**

Pierre en geeft hem zoen op de wang) Dag Pierre, bedankt voor alles en als je me nog nodig hebt dan laat je het maar horen.

Pierre: **JIJ bent bedankt Laura!**

Laura: *(naar Julie en geeft haar ook een kus)* **Dag Zjulia, jij ook bedankt en hopelijk mag je ook de volgende voorstellingen spelen.**

Julie: **Dankjewel voor jouw hulp Laura. Zonder jou zou het niet gelukt zijn. ...**
(zucht) **en ja, ik hoop ook dat ik de volgende voorstellingen mag spelen.**

Laura: **Toitotoi, ik duim voor jou. Tot ziens!** *(gaat weg met Ronny langs de toog)*

Julie: *(ongerust tot Pierre)* ... **Ik hoop echt dat ik de rol krijg, maar ik begin er toch aan te twijfelen of ons plan volledig gaat lukken. Als die producer Alice wél gelooft ...**

Carine: *(Komt via de deur binnengestormd)* ... **Ah! Eindelijk zie ik jullie eens alle twee samen ... en dat zal dan ook meteen de laatste keer zijn want morgen hoeven jullie niet meer terug te komen. Jullie zijn ontslagen!**

Pierre: *(Schrikt)* ... **Maar krijgen we dan geen tweede kans? Ik geef toe dat een en ander is misgelopen, maar we zijn dan ook zonder boe of ba voor de leeuwen geworpen.**

Julie: **Ja, geef ons alsjeblief nog een kans, we zullen het morgen perfect doen.**

Carine: *(Ratelt furieus door zonder adem te halen)* **Een tweede kans!? Geen haar op mijn hoofd dat daaraan denkt. Jullie waren om te beginnen al meer dan uur te laat zonder te verwittigen, jullie hebben van onze vestiaire een grote puinhoop gemaakt waarin een kat zelfs haar jongen niet meer terugvond, er is gestolen , jullie waren geregeld nergens te bespeuren en ik heb last but not least zonet de laatste van tientallen klachten van boze toeschouwers mogen aanhoren *(hapt gierend naar adem)* en dan durven jullie een tweede kans te vragen! *(gaat naar de deur)* ... **Mijn antwoord is NEE!****

Pierre: ... **Alsjeblief ... het is heel belangrijk voor mij.**

Carine: **NEE!**

Julie: **Ontsla dan mij alleen, maar geef Pierre nog een kans.**

Carine: **NEE! ... EN TOT NOOIT MEER!** *(gaat weg)*

Pierre: *(zakt zuchtend op een stoel neer)* ... **Nu ja, het was wel te verwachten. Moest ik werkgever zijn zou ik ook niet zo tevreden zijn.**

Julie: **Ik vind het wel erg voor jou Pierre, jij hebt echt wel werk nodig.**

Pierre: **En jij dan?**

Julie: **Ja ik ook wel, maar ik heb nog een beetje hoop dat ik Alice mag vervangen. Jij hebt geen alternatief ...**

Pierre: **Och ja, we zullen wel zien.**

Tom: *(enthousiast binnen)* **Julie! ... Kan jij je de volgende drie maanden vrij maken?**

Julie: *(Blij verrast)* **Oh Tom! Bedoel je dat ik ... Mag ik Julia verder spelen?**

Tom: **Ik mag je bij deze officieel een contract voor drie maanden aanbieden bij ons gezelschap als actrice in de rol van Julia voor de nog resterende 49 opvoeringen.**

Julie: *(vliegt Tom rond de hals)* **Oh Tom! Dit is fantastisch! ... en Alice dan?**

Tom: *(grijnst)* **Die heeft zichzelf onmogelijk gemaakt bij de producer. Zij heeft hem zelfs gebeten en is op staande voet ontslagen.**

Pierre: *(schaamt zich een beetje)* **Ik begin er zowaar toch wat medelijden mee te krijgen.**

Tom: **Dat is nergens voor nodig! Ik weet niet hoe ze het gedaan heeft maar ze heeft zich volkomen onterecht in de rol van Julia gemanoeuvreerd en dat was dik tegen mijn zin want ik wou van meet af aan al Julie als Julia.**

Pierre: *(Opgelucht)* **OK dan ! Julieke ... dikke, dikke proficiat! *(geeft 3 zoenen)***

Tom: **OK dat is dan toch al in orde. Nu nog op zoek naar een apotheker**

Julie: **Oei wat scheelt er. Heb je hoofdpijn?**

Tom: **Nee, Marcel die de rol van de apotheker speelt is daarnet van de trap gevallen, heeft zijn been gebroken en is minstens 6 weken buiten strijd. *(zucht)* Morgen is de volgende voorstelling. Ik vraag me af wie ik nog zo snel kan vinden.**

Julie: **... Waarom geef je Pierre geen kans?**

Pierre: **... Euh ik ?**

Tom: *(Wijst verbouwereerd naar Pierre)* **... HIJ ?**

Julie: **Ja, hij is een getalenteerd toneelspeler, maar hij heeft nog nooit de kans gehad om zich te bewijzen.**

Pierre: **IK ?!?**

Julie: **Ja! (tot Tom) Je hebt hem daarnet zelfs bezig gezien.**

Tom: **Hè? Waar zou ik hem moeten hebben bezig gezien?**

Julie: **Deurwaarder Desiderius Van Deuren!**

Tom: **Wat?! Was jij die deurwaarder?**

Pierre: **Euh ja ...**

Tom: *(bewonderend)* **Amai da's straf. Dat zou ik nooit ontdekt hebben. ... (denkt even na) ... ja, dat opent eigenlijk wel perspectieven. ... Ben jij toevallig de komende zes weken vrij?**

Pierre: **Euh ja.**

Tom: **Komen jullie mee naar beneden, dan gaan we dat even bespreken met de producer (gaat weg)**

Pierre: *(perplex)* **Word ik nu acteur?**

Julie: **Ja hoor! Wie had dat ooit gedacht he Pierre. De twee nieuwe sterren aan het firmament: Julia en Pierre van de vestiaire!**

Black-out

EINDE